

UCHWAŁA NR 129/2019

Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu

z dnia 21 maja 2019 r.

zmieniająca uchwałę nr 143/12 Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie przyjęcia efektów kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych w Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu.

Na podstawie § 37 ust. 1 pkt. 7 Statutu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu z dnia 17 marca 2015 r., Senat Uczelni **stanowi**, co następuje:

§ 1

W uchwale nr 143/12 Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie przyjęcia efektów kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych w Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu wprowadza się następujące zmiany:

1. W treści uchwały nr 143/12 uchyla się słowa „Efekty kształcenia” i zastępuje się słowami „Efekty uczenia się”, co jest zgodne z nowymi regulacjami prawnymi wprowadzonymi ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późn.zm.).
2. Zmienia się treść załącznika nr 4 do uchwały, który otrzymuje brzmienie jak w dokumencie nr 1 do niniejszej uchwały.
3. Zmienia się treść załącznika nr 8 do uchwały, który otrzymuje brzmienie jak w dokumencie nr 2 do niniejszej uchwały.
4. Zmienia się treść załącznika nr 9 do uchwały, który otrzymuje brzmienie, jak w dokumencie nr 3 do niniejszej uchwały.
5. Zmienia się treść § 1 (uchwały w wersji określonej treścią uchwały nr 107/15 z dnia 23 czerwca 2015 r., uchwały nr 123/16 z dnia 23 lutego 2016 r., uchwały nr 23/2017 z dnia 21 lutego 2017 r., uchwały nr 35/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r.) poprzez dodanie ppkt 14 o treści: Dietetyka, studia pierwszego stopnia, profil praktyczny – prowadzone na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji.
6. Dodaje się załącznik nr 14 do uchwały nr 143/12 Senatu Akademii z dnia 24 kwietnia 2012 r. określający efekty uczenia się na kierunku Dietetyka, studia I stopnia o profilu praktycznym, prowadzonych na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji, w brzmieniu ujętym treścią dokumentu nr 4 do niniejszej uchwały.
7. Zmienia się treść § 1 (uchwały w wersji określonej treścią uchwały nr 107/15 z dnia 23 czerwca 2015 r., uchwały nr 123/16 z dnia 23 lutego 2016 r., uchwały nr 23/2017 z dnia 21 lutego 2017 r., uchwały nr 35/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r.) poprzez dodanie ppkt 15 o treści: Dietetyka, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki – prowadzone na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji.
8. Dodaje się załącznik nr 15 do uchwały nr 143/12 Senatu Akademii z dnia 24 kwietnia 2012 r. określający efekty uczenia się na kierunku Dietetyka, studia drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, prowadzonych na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji, w brzmieniu ujętym treścią dokumentu nr 5 do niniejszej uchwały.
9. Zmienia się treść § 1 (uchwały w wersji określonej treścią uchwały nr 107/15 z dnia 23 czerwca 2015 r., uchwały nr 123/16 z dnia 23 lutego 2016 r., uchwały nr 23/2017 z dnia 21 lutego 2017 r., uchwały nr 35/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r.) poprzez dodanie ppkt 16 o treści: Taniec w kulturze fizycznej, studia pierwszego stopnia, profil praktyczny – prowadzone na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji.

10. Dodaje się załącznik nr 16 do uchwały nr 143/12 Senatu Akademii z dnia 24 kwietnia 2012 r. określający efekty uczenia się na kierunku Taniec w kulturze fizycznej, studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzonych na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji, w brzmieniu ujętym treścią dokumentu nr 6 do niniejszej uchwały.
11. Zmienia się treść § 1 (uchwały w wersji określonej treścią uchwały nr 107/15 z dnia 23 czerwca 2015 r., uchwały nr 123/16 z dnia 23 lutego 2016 r., uchwały nr 23/2017 z dnia 21 lutego 2017 r., uchwały nr 35/2017 z dnia 25 kwietnia 2017 r.) poprzez dodanie ppkt 17 o treści: Neurobiologia, studia drugiego stopnia, profil ogólnoakademicki – prowadzone wspólnie przez: Akademię Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.
12. Dodaje się załącznik nr 17 do uchwały nr 143/12 Senatu Akademii z dnia 24 kwietnia 2012 r. określający efekty uczenia się na kierunku Neurobiologia, prowadzonego na interdyscyplinarnych, międzywydziałowych studiach II stopnia o profilu ogólnoakademickim, w brzmieniu ujętym treścią dokumentu nr 7 do niniejszej uchwały.

§ 2

Tracą moc obowiązującą:

- 1) uchwała nr 64/14 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie przyjęcia efektów kształcenia dla studiów pierwszego stopnia kierunku Dietetyka, prowadzonego w Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu;
- 2) uchwała nr 90/15 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie przyjęcia efektów kształcenia dla kierunku Taniec w kulturze fizycznej prowadzonych w Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu na studiach pierwszego stopnia o profilu praktycznym;
- 3) uchwała nr 75/2018 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku Neurobiologia prowadzonego na interdyscyplinarnych, międzywydziałowych studiach II stopnia o profilu ogólnoakademickim;
- 4) uchwała nr 77/2018 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 20 marca 2018 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia kierunku Dietetyka – profil ogólnoakademicki, prowadzonych na Wydziale Wychowania Fizycznego, Sportu i Rehabilitacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY SENATU
REKTOR

prof. AWF dr hab. Dariusz Wieliński

Załącznik nr 4 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU FIZJOTERAPIA

STUDIA II STOPNIA – profil ogólnoakademicki

1. Umiejscowienie kierunku w obszarach uczenia się

Fizjoterapia jest integralną częścią **DZIEDZINY NAUK MEDYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU**, w tym w szczególności w obszarze kształcenia z zakresu: **DYSCYPLINA NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ (55 % - dyscyplina wiodąca)**, **DYSCYPLINA NAUK O ZDROWIU (35 %)**, **DYSCYPLINA NAUKI MEDYCZNE (10 %)**.

Jest to nauka o metodach leczenia środkami naturalnymi, opartymi na różnych formach energii fizycznej, występującej w środowisku człowieka, takich jak ruch, bodźce termiczne, kinetyczne, mechaniczne, elektryczne, świetlne oraz chemiczne. Fizjoterapia należy do dynamicznie rozwijających się dziedzin współczesnej medycyny. Według definicji Światowej Konfederacji Fizjoterapii (World Confederation for Physical Therapy – WCPT) "Fizjoterapia" oznacza świadczenie usług wobec jednostek lub populacji osób, mających na celu rozwijanie, utrzymywanie i przywracanie im maksymalnych zdolności ruchowych i funkcjonalnych. Usługi te mogą być świadczone tylko przez fizjoterapeutę, lub pod jego kierunkiem i nadzorem. WCPT jasno określa, że w ramach swoich usług fizjoterapeuta posiada kompetencje do badania, oceniania, ewaluacji, diagnozy funkcjonalnej, prognozy, programowania postępowania, a także przeprowadzenia powtórnej oceny pacjenta na potrzeby prowadzonego procesu terapeutycznego.

Fizjoterapia, jako kierunek studiów, dążąc do autonomii, wyrosła z nauk o kulturze fizycznej i nauk medycznych. Przyjmując początkowo nazwę „Rehabilitacja Ruchowa” realizowana była w Uczelniach Wychowania Fizycznego, po zmianie nazwy kierunku studiów na „Fizjoterapia” także w Uczelniach Medycznych. Fizjoterapia jako dyscyplina zajmująca się likwidacją skutków lub łagodzeniem procesów chorobowych i ich następstw, zapobieganiem im oraz przywracaniem sprawności człowieka w ciągu całego jego życia, umiejscowiona jest w Dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Ze względu na swój charakter, związany z metodycznie prowadzonym procesem rozwijania, utrzymywania i przywracania maksymalnych zdolności ruchowych i funkcjonalnych człowieka, czerpie z nauk o kulturze fizycznej, nauk behawioralnych i społecznych (psychologicznych, pedagogicznych i socjologicznych). Uczestnicząc natomiast w systemie ochrony zdrowia i stymulując zachodzące w nim reformy korzysta z dorobku nauk ekonomicznych i nauk o zarządzaniu oraz o zdrowiu publicznym. Fizjoterapia ma ścisły związek z bioetyką, zwłaszcza z aksjologią.

Fizjoterapia z nauk podstawowych, obejmuje głównie znajomość struktur i funkcji tkanek, narządów i układów organizmu (anatomii funkcjonalnej), teorii i zasad biochemii i fizjologii człowieka, biofizyki, biomechaniki i kinezylogii, pozwalających zrozumieć zasady funkcjonowania organizmu ludzkiego, a także oddziaływania środków naturalnych, takich jak ruch i różne formy energii fizycznej na organizm człowieka. Wiedza z obszaru nauk klinicznych, dotyczy głównie patologii ogólnej i głównych zmian patofizjologicznych w stopniu ułatwiającym zrozumienie problematyki zmian patologicznych w podstawowych jednostkach chorobowych, zaburzeniach strukturalnych wywołanych chorobą, urazem, lub różnego rodzaju niepełnosprawnością. Istotnym elementem tej wiedzy są zasady programowania oraz prowadzenia postępowania usprawniającego we wszystkich działach medycyny klinicznej, a także profilaktyka chorób cywilizacyjnych. Fizjoterapia czerpie wiedzę, również z dziedziny nauk o kulturze fizycznej, głównie z zakresu teorii, metodyki, technik

i metod postępowania usprawniającego, edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia, a także profilaktyki niepełnosprawności oraz aktywności ruchowej adaptacyjnej i sportu osób niepełnosprawnych. Wiedza z zakresu nauk behawioralnych i społecznych wyjaśnia natomiast złożoność czynników psychologicznych i społecznych wpływających na osobę zdrową i chorą, sposobów wykorzystania psychologii i socjologii, jako źródła informacji potrzebnych dla zrozumienia zdrowia, choroby i ochrony zdrowia w kontekście fizjoterapii. Wiedza ta obejmuje także teorie komunikowania się istotne z punktu widzenia kompetentnej i efektywnej praktyki fizjoterapeutycznej, dotyczącej interakcji z pacjentami, współpracownikami, przełożonymi, opiekunami i innymi pracownikami ochrony zdrowia oraz teorii uczenia się. Wiedza z zakresu pedagogiki jest podstawą koncepcji nauki przez całe życie, a posiadanie tej wiedzy umożliwia fizjoterapeucie pełnienie roli pedagoga w wielu kontekstach, takich jak kształcenie zawodowe, pracy w zespole i kierowania ludźmi.

Studia z Fizjoterapii są ściśle związane z samodzielną praktyką, która wykorzystuje wiedzę z zakresu nauk podstawowych i klinicznych, na potrzeby tworzenia, wykonywania oraz weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji /fizjoterapii osób z różnymi dysfunkcjami - stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego/. Wymaga to przede wszystkim wiedzy z zakresu nauk podstawowych, dotyczących teorii, metodyki i praktyki fizjoterapii oraz diagnostyki funkcjonalnej, a także umiejętności wykonywania zabiegów z fizykoterapii, kinezyterapii, procedur terapii manualnej i masażu oraz stosowanie środków, zabiegów i metod specjalnych. Badania i testy funkcjonalne są niezbędne nie tylko dla właściwego doboru środków fizjoterapii i metod terapeutycznych, ale służą także kontroli uzyskiwanych efektów fizjoterapii, co pozwala na weryfikację oraz modyfikację podjętego programu postępowania terapeutycznego.

Fizjoterapia w systemie Ochrony Zdrowia obejmuje działania w zakresie promocji zdrowia, szeroko rozumianą profilaktykę, udzielaniu świadczeń fizjoterapeutycznych pacjentom w różnym wieku oraz w różnych warunkach (dom pacjenta, placówki ochrony zdrowia, oddziały intensywnej terapii, kliniki prywatne, szkoły, kluby sportowe itp.). W tym zakresie Fizjoterapia korzysta z dorobku nauk ekonomicznych, nauk o zarządzaniu oraz nauk o zdrowiu publicznym. Wiedza ta dotyczy organizacji zarządzania jednostkami zajmującymi się fizjoterapią oraz organizacją stanowisk pracy dla zespołu terapeutycznego, zasad planowania świadczenia usług i związanego z tym zapotrzebowania na kadry, czynników wpływających na zarządzanie własną pracą i pracą innych osób, implikacji różnych warunków organizacyjnych i systemów pracy, wskaźników efektywności i miar rezultatów wynikających z różnych podejść naukowych, a także zasad prawnych obowiązujących w placówkach zajmujących się rehabilitacją osób niepełnosprawnych, w kontekście prawa cywilnego, prawa pracy oraz prawa wynalazczego i autorskiego.

Studenci Fizjoterapii poznają także obszary wspólne z innymi dziedzinami wiedzy i kultury (szczególnie filozofii, bioetyki), tak w zakresie podstawowej problematyki filozofii w kontekście nauk biomedycznych, jak i dostrzegania i rozróżniania konfliktów etycznych związanych z rozwojem nauk biomedycznych, oceny etycznego i moralnego postępowania człowieka w obszarze nauk o zdrowiu, jak i przestrzegania zasad etycznych w podejmowanych decyzjach i działaniach dotyczących pacjenta oraz przebiegu całego procesu fizjoterapii. Fizjoterapia jest dyscypliną w drodze do profesjonalizacji, o czym świadczą fakty społeczne takie jak: liczne akademickie jednostki organizacyjne (wydziały, katedry, instytuty), stowarzyszenia, czasopisma naukowe o ciągłej i trwałej edycji.

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów jest uzyskanie przez absolwenta przygotowania zawodowego przez nabycie wiedzy i umiejętności niezbędnych do wykonywania diagnostyki funkcjonalnej i obrazowej z zakresu fizjoterapii, teorii i praktyki w zakresie wykonywania zabiegów i stosowania metod terapeutycznych oraz programowania postępowania fizjoterapeutycznego, jak również kontrolowania jego efektów (ewaluacji). Ważnym aspektem edukacji na drugim stopniu studiów jest nabycie umiejętności samodzielnej pracy w jednostkach ochrony zdrowia, ośrodkach dla osób z niepełnosprawnością, sportowych, w jednostkach naukowych, administracji państwowej i samorządowej oraz szkolnictwie.

3. Efekty uczenia się

3.1. Ogólne efekty uczenia się

Absolwent studiów drugiego stopnia na kierunku FIZJOTERAPIA:

- potrafi rozpoznawać potrzeby zdrowotne i edukacyjne pacjenta/klienta,
- potrafi wykonywać zabiegi fizjoterapeutyczne w sposób bezpieczny i efektywny,
- zna sposoby podtrzymywania i kształtowania sprawności i wydolności fizycznej pacjenta na poziomie optymalnym,
- potrafi usprawniać osoby w różnym wieku celem zapobiegania niepełnosprawności,
- zna sposoby promowania prozdrowotnych zachowań u pacjentów oraz ich rodzin,
- zna rolę i znaczenie podstawowych zasad żywienia w kształtowaniu i przywracaniu zdrowia
- potrafi komunikować się z pacjentem, z poszanowaniem jego godności,
- przyjmuje i akceptuje odpowiedzialność za zdrowie i sprawność pacjenta, a ponadto posiada wiedzę z przedmiotów tworzących podstawy naukowe fizjoterapii; rozumie potrzebę ciągłego rozwoju i doskonalenia zawodowego; potrafi pracować w zespole oraz rozumie potrzebę utrzymywania sprawności i wydolności fizycznej pozwalającej na prowadzenie i demonstrowanie ćwiczeń leczniczych,
- potrafi tworzyć, formułować i modyfikować plan działań fizjoterapeutycznych,
- posiada umiejętność przygotowywania i prezentowania wystąpień ustnych i prac pisemnych w zakresie dziedzin i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku,
- jest przygotowany do kontynuacji edukacji na studiach trzeciego stopnia.

3.2. Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku *FIZJOTERAPIA* w obrębie dyscypliny: nauki o kulturze fizycznej, nauk o zdrowiu, nauk medycznych i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: Fizjoterapia Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia Profil kształcenia: ogólnoakademicki			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów Fizjoterapia. Po zakończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku fizjoterapia absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	podstawy genetyki klinicznej: potrafi zdefiniować mechanizmy dziedziczenia oraz opisać objawy wad, zespołów i chorób uwarunkowanych genetycznie	P7U_W	P7S_WG
K_W02	problematykę umożliwiającą rozpoznać i interpretować genetyczne uwarunkowania uzdolnień ruchowych	P7U_W	P7S_WG
K_W03	wiedzę na temat określonej grupy leków stosowanych w zabiegach fizykoterapeutycznych w różnych jednostkach chorobowych	P7U_W	P7S_WG
K_W04	mechanizm oddziaływania zabiegów fizykalnych w klinicznym leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami, w różnych warunkach udzielania świadczeń	P7U_W	P7S_WG
K_W05	problematykę z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie kształcenia i wychowywania osób niepełnosprawnych	P7U_W	P7S_WG
K_W06	problematykę kształcenia zawodowego z zakresu fizjoterapii, ze szczególnym uwzględnieniem podyplomowego kształcenia i doskonalenia zawodowego w oparciu o znajomość podstaw dydaktyki	P7U_W	P7S_WG
K_W07	funkcjonowanie układów: krążenia, oddechowego oraz aparatu ruchu człowieka i układu nerwowego oraz narządów zmysłów	P7U_W	P7S_WG

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_W08	objawy i interpretuje zmiany patologiczne w różnych chorobach oraz zaburzeniach strukturalnych wywołanych chorobą, urazem, lub inną formą niepełnosprawności dla potrzeb diagnostyki funkcjonalnej oraz wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych w zakresie niezbędnym dla swojego kierunku	P7U_W	P7S_WG
K_W09	szczegółowa wiedzę z zakresu diagnostyki funkcjonalnej oraz doboru badań diagnostycznych i funkcjonalnych do oceny stanu pacjenta na potrzeby wykonywania zabiegów z zakresu fizjoterapii	P7U_W	P7S_WG
K_W10	podstawowe metody i zasady analizy demograficznej, definiuje podstawowe pojęcia statystyki epidemiologicznej	P7U_W	P7S_WG
K_W11	przeprowadzenia badań przesiewowych w profilaktyce niepełnosprawności	P7U_W	P7S_WG
K_W12	procesy psychospołeczne ważne dla zdrowia i jego ochrony oraz kultury fizycznej w zakresie niezbędnym dla dyscyplin naukowych, właściwych dla kierunku studiów	P7U_W	P7S_WG
K_W13	problematykę o procesach zagrażających zdrowiu i skali problemów niepełnosprawności w ujęciu demograficznym i epidemiologicznym	P7U_W	P7S_WG
K_W14	problematykę społecznych i psychologicznych uwarunkowań w pracy z osobami ze specjalnymi potrzebami	P7U_W	P7S_WG
K_W15	problematykę z zakresu podstaw metod psychologii klinicznej i psychoterapii	P7U_W	P7S_WG
K_W16	wiedzę na temat istniejących dowodów naukowych wykorzystywanych w praktyce	P7U_W	P7S_WG
K_W17	założenia edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia, zna rolę i znaczenie podstawowych zasad żywienia w kształtowaniu i przywracaniu zdrowia i profilaktyki niepełnosprawności	P7U_W	P7S_WG
K_W18	problematykę w zakresie doboru różnych form adaptowanej aktywności fizycznej i ich organizacji z uwzględnieniem podstawowych zasad dydaktycznych w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami	P7U_W	P7S_WG
K_W19	zasady funkcjonowania aparatury do diagnostyki funkcjonalnej stosowanej dla potrzeb fizjoterapii stosowanej w ramach specjalności	P7U_W	P7S_WG
K_W20	zasady funkcjonowania sprzętu stosowanego w ramach zabiegów fizjoterapeutycznych	P7U_W	P7S_WG
K_W21	zasady etyczne obowiązujące w pracy z pacjentem i w zespole	P7U_W	P7S_WK
K_W22	ekonomiczne aspekty niepełnosprawności i rehabilitacji	P7U_W	P7S_WK
K_W23	mechanizmy i uwarunkowania organizacyjno-prawne do kierowania zespołem fizjoterapeutycznym, organizowania i zarządzania placówkami prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną	P7U_W	P7S_WK
K_W24	prawa i obowiązki pracodawcy, a także prawa i obowiązki pracowników	P7U_W	P7S_WK
K_W25	mechanizm oddziaływania specjalnych metod fizjoterapii	P7U_W	P7S_WG
K_W26	wiedzę na temat znaczenia i roli leczenia w warunkach uzdrowiska w całokształcie procesu rehabilitacji	P7U_W	P7S_WG
K_W27	podstawowe pojęcia dotyczące niepełnosprawności i całokształtu rehabilitacji medycznej	P7U_W	P7S_WG
K_W28	problematykę doboru przedmiotów ortopedycznych	P7U_W	P7S_WG
K_W29	związki fizjoterapii z naukami medycznymi i naukami o kulturze fizycznej	P7U_W	P7S_WG
K_W30	problematykę łagodzenia oraz rozwiązywania problemów z zakresu społecznych skutków niepełnosprawności.	P7U_W	P7S_WG
K_W31	kulturowe i religijne normy i tradycje, które mogą być przyczyną nieporozumienia i problematycznych sytuacji w opiece nad pacjentem	P7U_W	P7S_WG
K_W32	podstawowe pojęcia i zasady prawne w kontekście prawa wynalazczego i autorskiego	P7U_W	P7S_WK
K_W33	zasady etyczne obowiązujące w badaniach naukowych oraz w podejmowaniu decyzji i działań	P7U_W	P7S_WK
K_W34	konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej oraz przemysłowej	P7U_W	P7S_WK
K_W35	zasady zarządzania i kierowania, zespołem fizjoterapeutycznym oraz stosowania marketingu w odniesieniu do sfery działalności związanej z ochroną zdrowia	P7U_W	P7S_WK
K_W36	ekonomiczne aspekty funkcjonowania publicznych i niepublicznych placówek służby zdrowia i jednostek ochrony zdrowia oraz ubezpieczeń społecznych	P7U_W	P7S_WK
K_W37	zasady prawne obowiązujące w placówkach zajmujących się rehabilitacją osób niepełnosprawnych w kontekście prawa cywilnego, prawa pracy oraz prawa wynalazczego i autorskiego	P7U_W	P7S_WK
K_W38	ekonomiczne uwarunkowania fizjoterapii w zależności od struktury organizacyjnej systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i globalnym	P7U_W	P7S_WK
UMIĘJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	komunikować się przy użyciu różnych kanałów i technik ze specjalistami innych dziedzin, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych	P7U_U	P7S_UK
K_U02	przygotować wniosek o zgodę komisji bioetycznych na prowadzenie badań naukowych	P7U_U	P7S_UW
K_U03	posługiwać się zaawansowaną technicznie aparaturą diagnostyczną – pomiarową stosowaną dla potrzeb fizjoterapii	P7U_U	P7S_UW
K_U04	posługiwać się zaawansowanym technicznie sprzętem stosowanym w wykonywaniu	P7U_U	P7S_UW

	zabiegów fizjoterapeutycznych		
K_U05	analizować wyniki oraz ocenić przydatność różnych badań aparaturowych dla doboru środków fizjoterapii oraz kontroli wyników	P7U_U	P7S_UW
K_U06	dobierać badania diagnostyczne i funkcjonalne dla potrzeb tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu fizjoterapii osób z różnymi dysfunkcjami i innymi schorzeniami	P7U_U	P7S_UW
K_U07	przedstawić wybrane problemy funkcjonalne pacjenta oraz możliwości stosowania fizjoterapii w formie ustnej, lub pisemnej w sposób przystępny dla odbiorców	P7U_U	P7S_UW
K_U08	zidentyfikować uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne problemy pacjenta w programowaniu usprawniania	P7U_U	P7S_UW
K_U09	dostrzegać, rozpoznawać oraz rozróżniać konflikty etyczne związane z rozwojem nauk biomedycznych	P7U_U	P7S_UW
K_U10	zaprogramować badania funkcjonalne narządu ruchu, narządów wewnętrznych oraz badania wydolnościowe niezbędne dla doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania odpowiednich metod fizjoterapeutycznych	P7U_U	P7S_UW
K_U11	tworzyć, weryfikować i modyfikować program usprawniania osób z różnymi dysfunkcjami narządu ruchu i innych narządów oraz układów, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego oraz celów kompleksowej rehabilitacji	P7U_U	P7S_UW
K_U12	wykorzystać wiedzę zakresu diagnostyki funkcjonalnej oraz metodycznych podstaw fizjoterapii dla potrzeb pacjenta	P7U_U	P7S_UW
K_U13	planować i programować adaptowaną aktywność fizyczną w rehabilitacji kompleksowej i podtrzymywaniu sprawności osób ze specjalnymi potrzebami	P7U_U	P7S_UO
K_U14	dokonać właściwego doboru przedmiotów ortopedycznych stosownie do rodzaju dysfunkcji i potrzeb pacjenta na każdym etapie rehabilitacji	P7U_U	P7S_UW
K_U15	tworzyć plany programów nauczania, ze szczególnym uwzględnieniem poddyplomowego kształcenia i doskonalenia zawodowego w oparciu o znajomość podstaw dydaktyki	P7U_U	P7S_UW
K_U16	zaplanować zabiegi fizykalne w leczeniu osób z różnymi chorobami i dysfunkcjami w oparciu o znajomość roli i znaczenia leczenia uzdrowiskowego	P7U_U	P7S_UO
K_U17	formułować problemy badawcze, konstruować i dobierać adekwatne metody oraz techniki badawcze do pozyskiwania danych	P7U_U	P7S_UW
K_U18	posługiwać się wyspecjalizowanymi narzędziami i technikami informatycznymi w celu pozyskiwania danych, a także analizować i krytycznie oceniać te dane	P7U_U	P7S_UW
K_U19	wyciągać wnioski z badań naukowych i własnych obserwacji	P7U_U	P7S_UW
K_U20	prowadzić dokumentację pacjentów, zakładu fizjoterapii oraz inną w zakresie fizjoterapii	P7U_U	P7S_UW
K_U21	krytycznie analizować jakość wykonywanych zabiegów terapeutycznych	P7U_U	P7S_UW
K_U22	przewidzieć skutki przebiegu różnego rodzaju dysfunkcji oraz stanów chorobowych, a także określonego postępowania usprawniającego	P7U_U	P7S_UW
K_U23	wykorzystywać podstawy statystyki na potrzeby pracy naukowej	P7U_U	P7S_UW
K_U24	stosować zasady współpracy i komunikowania się w pracach zespołu wielodyscyplinarnego przy formułowaniu opinii na temat określonego postępowania usprawniającego	P7U_U	P7S_UK
K_U25	inicjować, organizować i realizować działania ukierunkowane na edukację zdrowotną, promocję zdrowia i profilaktykę niepełnosprawności indywidualnie i w zespole	P7U_U	P7S_UO
K_U26	rozwiązywać problemy pedagogiczne w trakcie kształcenia osób niepełnosprawnych	P7U_U	P7S_UW
K_U27	dostrzegać i rozpoznawać problemy psychologiczne u osób z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz ocenić ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii	P7U_U	P7S_UW
K_U28	wykorzystywać podstawową wiedzę z psychologii klinicznej i metod psychoterapii	P7U_U	P7S_UW
K_U29	wykazywać umiejętności w zakresie adaptowanej aktywności fizycznej dla doboru i nauczania różnych form zajęć rekreacyjnych i sportowych z osobami ze specjalnymi potrzebami	P7U_U	P7S_UW
K_U30	wykazywać umiejętności ruchowe do organizacji różnych form zajęć rekreacyjnych i sportowych dla osób ze specjalnymi potrzebami	P7U_U	P7S_UW
K_U31	wykazywać zaawansowane umiejętności organizacji różnych dyscyplin sportowych, treningu sportowego i organizacji zawodów dla osób z niepełnosprawnością z różnymi dysfunkcjami	P7U_U	P7S_UO
K_U32	samodzielnie modyfikować i tworzyć różne formy adaptowanej aktywności fizycznej dla osób ze specjalnymi potrzebami	P7U_U	P7S_UW
K_U33	samodzielnie modyfikować i tworzyć różne formy dyscyplin sportowych, treningu sportowego oraz zawodów sportowych dla osób z niepełnosprawnością z różnymi dysfunkcjami	P7U_U	P7S_UW
K_U34	wykazywać umiejętność poprawnego prezentowania różnych typów opracowań pisemnych i wystąpień ustnych w języku polskim i obcym z zastosowaniem nowoczesnych metod i technik	P7U_U	P7S_UK
K_U35	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	P7U_U	PS7_UU
K_U36	wykazywać umiejętność porozumiewania się w języku obcym z pacjentem oraz innymi specjalistami z zakresu fizjoterapii na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P7U_U	P7S_UK

K_U37	wykazywać umiejętności organizacji zajęć ruchowych z uwzględnieniem podstaw dydaktyki	P7U_U	P7S_UW
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, posiada świadomość własnych ograniczeń i wie kiedy zwrócić się do innych specjalistów.	P7U_K	P7S_KK
K_K02	inicjowania i organizowania procesów grupowych uczenia się w zespole	P7U_K	P7S_KK
K_K03	samokształcenia przez całe życie w celu rozszerzenia kompetencji i utrzymania statusu fizjoterapeuty	P7U_K	P7S_KK
K_K04	określenia zakresu swoich kompetencji zawodowych	P7U_K	P7S_KK
K_K05	współpracy ze specjalistami o innych kompetencjach zawodowych	P7U_K	P7S_KK
K_K06	inicjowania, współpracy i współdziałania z przedstawicielami innych zawodów	P7U_K	P7S_KK
K_K07	właściwego reagowania na łamanie przez innych norm etyki zawodowej i nierzetelne wykonywanie czynności zawodowych	P7U_K	P7S_KR
K_K08	korzystania i promowania standardów międzynarodowych dotyczących fizjoterapii	P7U_K	P7S_KO
K_K09	pracy w zespole i samodzielnego wykonywania powierzonego mu zadania i właściwie organizować pracę własną	P7U_K	P7S_KK
K_K10	zaakceptowania opinii członków zespołu i innych specjalistów, wykazuje inicjatywę i kreatywność w działaniu	P7U_K	P7S_KK
K_K11	organizowania zespołu, wskazując mu cele i priorytety działania	P7U_K	P7S_KK
K_K12	identyfikowania i odpowiedniego działania wobec pojawiających się nowych zagadnień związanych z wykonywanym zawodem	P7U_K	P7S_KK
K_K13	określenia priorytetów przystępując do realizacji zadania związanego z wykonywanym zawodem	P7U_K	P7S_KK
K_K14	systemowego uporządkowania priorytetów i przestrzegania tego porządku w trakcie realizacji zadania	P7U_K	P7S_KK
K_K15	wskazania innym członkom zespołu właściwą kolejność realizacji priorytetów w trakcie wykonywania zadań zespołowych	P7U_K	P7S_KK
K_K16	identyfikowania i określenia złożonych problemów związanych z wykonywanym zawodem.	P7U_K	P7S_KK
K_K17	odpowiedniego działania indywidualne aby rozwiązać określone wcześniej problemy związane z wykonywanym zawodem	P7U_K	P7S_KK
K_K18	jako członek zespołu wskazania grupie i inspirowania jej do skutecznego rozwiązywania złożonych problemów	P7U_K	P7S_KK
K_K19	identyfikowania zagrożenia bezpieczeństwa i higieny pracy na indywidualnych i zespołowych stanowiskach pracy	P7U_K	P7S_KR
K_K20	współpracy ze specjalistami w zakresie BHP realizując zadania związane z wykonywanym zawodem	P7U_K	P7S_KR
K_K21	formułowania opinii dotyczącej różnych aspektów działalności zawodowej	P7U_K	P7S_KR
K_K22	formułowania opinii dotyczącej różnych aspektów fizjoterapii i wypełniania zobowiązań społecznych	P7U_K	P7S_KO
K_K23	formułowania opinii dotyczącej różnych aspektów fizjoterapii uwzględniając współpracę z innymi specjalistami i pracę w zespole	P7U_K	P7S_KK
K_K24	identyfikowania i określenia poziom sprawności fizycznej niezbędnej do wykonywania zawodu fizjoterapeuty	P7U_K	P7S_KR
K_K25	propagowania i aktywnego kreowania zdrowego stylu życia i promocji zdrowia w trakcie działań związanych z wykonywanym zawodem w środowisku społecznym	P7U_K	P7S_KO
K_K26	aktywnego uczestnictwa w różnych formach działań z zakresu aktywności fizycznej i promocji zdrowia	P7U_K	P7S_KR

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminów ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania, demonstrującego umiejętność w standaryzowanych warunkach.

Załącznik nr 8 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU SPORT
STUDIA I STOPNIA – profil praktyczny

1. Umiejscowienie kierunku w obszarach uczenia się

Kształcenie na kierunku *Sport* mieści się w obszarze kształcenia z zakresu **dyscypliny nauk o kulturze fizycznej (100 %) – dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu.**

Kształcenie jest dwustopniowe. Studia pierwszego stopnia dają tytuł zawodowy licencjata oraz tytuł zawodowy trenera AWF w wybranej dyscyplinie sportowej. Studia drugiego stopnia umożliwiają zdobycie tytułu zawodowego magistra i ukończenie wybranej specjalności.

Absolwent kierunku *Sport* w trakcie studiów nabywa wiedzę z zakresu nauk biologicznych, społecznych i ekonomicznych oraz umiejętności korzystania z niej. W trakcie studiów poznaje zasady projektowania, realizowania i kontrolowania procesu trenowania sportowca w celu efektywnego udziału w walce sportowej. Nabywa wiedzę i umiejętności w zakresie zarządzania organizacją sportową.

Po ukończeniu studiów absolwent może znaleźć zatrudnienie w społecznych i publicznych instytucjach sportowych: klubach sportowych, związkach i zrzeszeniach sportowych, innych instytucjach samorządowych i państwowych odpowiedzialnych za sport.

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów na kierunku sport jest:

- wyposażenie studenta w wiedzę w zakresie nauk biologicznych, fizykochemicznych, społecznych oraz podstaw nauk o kulturze fizycznej i nauk o zdrowiu,
- zapoznanie studentów z pojęciami i mechanizmami psychologiczno-pedagogicznymi zachodzącymi w procesie treningu sportowego,
- nabywanie umiejętności nauczania i doskonalenia umiejętności ruchowych z zakresu profilowanej aktywności fizycznej poprzez wyposażenie studentów w kwalifikacje umożliwiające oddziaływanie na organizm środkami fizycznymi,
- uzyskanie wiedzy z zakresu procesu treningowego sportowca,
- poznanie mechanizmów zarządzania organizacją sportową,
- kształtowanie pozytywnej postawy wobec zawodu trenera.

3. Efekty uczenia się

3.1 Ogólne efekty uczenia się

- Absolwent zna podstawy biologicznych i społeczno-psychologicznych uwarunkowań i skutków uczestnictwa w sporcie.
- Absolwent potrafi planować, realizować i kontrolować proces treningowy w sporcie na różnych szczeblach szkolenia.

3.2 Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku **SPORT** w obrębie dyscypliny: nauki o kulturze fizycznej i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: Sport			
Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia			
Profil kształcenia: ogólnoakademicki			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów Sport Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku Sport absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	rozszerzoną problematykę w zakresie fizykochemicznych i biologicznych podstaw funkcjonowania organizmu sportowca pełnosprawnego lub niepełnosprawnego.	P7U_W	P7S_WG
K_W02	szczegółową i pogłębioną wiedzę o rozwoju człowieka w cyklu życia w ujęciu biologicznym, psychologicznym i społecznym.	P7U_W	P7S_WG
K_W03	procesy psychiczne występujące w rywalizacji sportowej, posiada wiedzę na temat wybranych technik oddziaływania psychologicznego na sportowca.	P7U_W	P7S_WG
K_W04	metody rozpoznawania i diagnozowania stylu życia sportowca, podstawowe problemy medyczne występujące w sporcie osób pełnosprawnych lub niepełnosprawnych, potrafi identyfikować symptomy chorób związanych z uprawianiem sportu. Zna rolę i znaczenie postępowania dietetycznego w kształtowaniu wydolności fizycznej.	P7U_W	P7S_WG
K_W05	istotę klasyfikacji, rejestracji i analizy obciążeń wysiłkowych (treningowych i startowych) oraz ich poszczególnych składowych ilościowych i jakościowych.	P7U_W	P7S_WG
K_W06	zasady funkcjonowania sprzętu i aparatury stosowanej w technice pomiaru motoryczności sportowca, umie diagnozować poziom motoryczny sportowca w odniesieniu do zdolności motorycznych i cech sprawności specjalnej.	P7U_W	P7S_WG
K_W07	społeczne i ekonomiczno-gospodarcze uwarunkowania działalności w sporcie, projektowania i wykorzystania narzędzi marketingowych.	P7U_W	P7S_WK
K_W08	miejsce i rolę kultury fizycznej w ogólnym systemie nauk, zna terminologię nauk o kulturze fizycznej, szczególnie w zakresie obowiązującym w działalności na rzecz sportu oraz sportu osób niepełnosprawnych.	P7U_W	P7S_WK
K_W09	zasady i pojęcia ochrony prawa autorskiego i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej.	P7U_W	P7S_WK
K_W10	ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości w zakresie działań specjalisty w zakresie przygotowania fizycznego w sporcie wyczynowym, specjalisty - trenera osobisty oraz specjalisty w zakresie analizy treningu i walki sportowej.	P7U_W	P7S_WK
UMIĘJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	stosować technik komunikowania się i negocjacji w sporcie. Umie kontaktować się z mass- mediami. Potrafi praktycznie realizować komunikację wewnętrzną i zewnętrzną.	P7U_U	P7S_UK
K_U02	posługiwać się zaawansowanym sprzętem i aparaturą stosowaną w diagnostyce motoryczności sportowca, efektywności jego pracy treningowej i walki sportowej.	P7U_U	P7S_UW
K_U03	prezentować i wyjaśniać problemy z zakresu ochrony zdrowia sportowca i rehabilitacji poprzez sport na różnych etapach zaawansowania sportowego.	P7U_U	P7S_UW
K_U04	identyfikować uwarunkowania kulturowe, religijne i etniczne działalności sportowej.	P7U_U	P7S_UW
K_U05	sformułować plan działań odpowiadających oczekiwaniom osoby korzystającej z usług trenera w odniesieniu do poprawy jego stanu fizycznego. Potrafi wyznaczyć plan działań zmierzających do oceny, zaprogramowania, realizacji i ewentualnej korekty przygotowania fizycznego w sporcie pod kątem wymogów różnych dyscyplin sportu – indywidualnych i zespołowych, w tym w sporcie osób pełnosprawnych i niepełnosprawnych.	P7U_U	P7S_UW P7S_UO

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_U06	posługiwać się wyspecjalizowanymi narzędziami i technikami informatycznymi z wykorzystaniem różnych programów komputerowych z zakresu obserwacji efektywności treningu i walki sportowej. Umie pozyskiwać różne dane, przetwarzać je i poddawać krytycznej ocenie.	P7U_U	P7S_UW
K_U07	identyfikować błędy procesu szkoleniowego i zaniedbania w praktyce.	P7U_U	P7S_UW
K_U08	współdziałać w planowaniu i realizacji zadań badawczych w zakresie projektowania, diagnozowania i realizacji procesu treningowego i przebiegu walki sportowej w sporcie osób pełnosprawnych i niepełnosprawnych.	P7U_U	P7S_UO P7S_UW
K_U09	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób.	P7U_U	P7S_UU
K_U10	organizować i kierować zajęciami sportowymi i rekreacyjnymi osób i zespołów sportowych pełnosprawnych i niepełnosprawnych.	P7U_U	P7S_UO
K_U11	w bardziej poszerzony, w stosunku do studiów pierwszego stopnia, wykazać zasób umiejętności ruchowych z zakresu różnych form aktywności fizycznej do wykorzystania w sporcie i rekreacji ruchowej, rehabilitacji poprzez sport oraz w pracy na rzecz estetyki ruchu.	P7U_U	P7S_UW
K_U12	samodzielnie tworzyć lub modyfikować różne formy aktywności fizycznej w zależności od warunków środowiskowych i klimatycznych oraz stopnia niepełnosprawności sportowca oraz planować i organizować pracę indywidualnie i w zespole.	P7U_U	P7S_UW P7S_UO
K_U13	przedstawić pisemne opracowania problemu związanego z projektem sportowym, a także zaprezentować go ustnie wraz z odpowiednim komentarzem i opinią.	P7U_U	P7S_UK
K_U11	zaprezentować umiejętności językowe z zakresu problematyki kultury fizycznej (sportu) zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 +Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7U_U	PS7_UK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.	P7U_K	P7S_KK
K_K02	współpracy z ekspertami z innych dziedzin w celu uzyskania informacji i rozwiązań trudnych do zdobycia samodzielnie.	P7U_K	P7S_KK
K_K03	dbałości o prestiż związany z wykonywaniem zawodu i właściwie pojętą solidarność zawodową.	P7U_K	P7S_KR
K_K04	wykazywania przywództwa i przedsiębiorczości, inicjowania działań dla innych..	P7U_K	P7S_KO
K_K05	stosowania zabiegów wychowawczych w sporcie na rzecz jego promocji, działań prozdrowotnych rehabilitacyjnych oraz, zapobiegania wykluczeniom i patologiom społecznym.	P7U_K	P7S_KO
K_K06	rozwiązywania złożonych problemów związanych z wykonywaniem zawodu.	P7U_K	P7S_KK
K_K07	dbałości o bezpieczeństwo własne, otoczenia i współpracowników.	P7U_K	P7S_KR
K_K08	formułowania opinii dotyczące różnych aspektów działalności zawodowej.	P7U_K	P7S_KR
K_K09	demonstrowania postawy promującej zdrowie i aktywność fizyczną.	P7U_K	P7S_KR

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego), wynikającego z roli trenera.

Załącznik nr 9 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU SPORT

STUDIA II STOPNIA – profil ogólnoakademicki

1. Umiejscowienie kierunku w obszarach uczenia się

Studia na kierunku *Sport* wykorzystują wiedzę mieszczącą się w obszarze kształcenia z zakresu **dyscypliny nauk o kulturze fizycznej (100 %) – dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu**. Studia na drugim stopniu kształcenia dają tytuł zawodowy magistra sportu, a także kompetencje zawodowe w jednej z następujących specjalności:

- trener przygotowania motorycznego w sporcie,
- trener osobisty,
- organizacja i zarządzanie sportem,
- sport osób niepełnosprawnych.

Na studiach drugiego stopnia następuje znaczące poszerzenie i pogłębienie, w stosunku do studiów pierwszego stopnia, wiedzy o sporcie jako zjawisku społecznym. Rozszerzenie wiedzy na studiach drugiego stopnia obejmuje biomedyczne i biospołeczne aspekty sportu, dydaktyczne uwarunkowania pracy z uzdolnionymi sportowcami oraz problemy zarządzania organizacjami w sporcie.

Absolwent studiów na kierunku *Sport* powinien być przygotowany do podjęcia wyzwań badawczych na rzecz kultury fizycznej, a także do podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Warunkiem przyjęcia na II stopień kierunku *Sport* jest ukończenie studiów I stopnia na kierunku *Sport* lub na innych kierunkach z uzupełnieniem różnic programowych wymaganych i zgodnych z przyjętymi efektami kształcenia na AWF w Poznaniu.

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów na drugim stopniu kształcenia na kierunku *Sport* jest:

- znaczne poszerzenie wiedzy o sporcie, szczególnie w odniesieniu do zagadnień biomedycznych, biospołecznych oraz projektowania, realizacji i kontroli procesu szkolenia sportowego;
- pozyskanie specjalistycznych umiejętności oraz wiedzy w zakresie nowej specjalizacji, które poszerzą jego kompetencje zawodowe;
- Umiejętność naukowego definiowania oraz rozwiązywania problemów badawczych występujących w pracy zawodowej
- ukazywanie pozytywnego wizerunku trenera, jako osoby posiadającej wiedzę ogólną i specjalistyczną, którą umie wykorzystywać w działaniu praktycznym.

3. Efekty uczenia się

3.1 Ogólne efekty uczenia się

- Absolwent ma pogłębioną wiedzę w zakresie organizacji szkolenia, biologicznych i społeczno-psychologicznych uwarunkowań i skutków uczestnictwa w treningu sportowym w swojej specjalności.
- Absolwent potrafi planować, realizować i kontrolować proces treningowy adekwatnie do pełnionej funkcji w procesie szkolenia sportowego i usprawniania fizycznego.

3.2 Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku **SPORT** w obrębie dyscypliny: nauki o kulturze fizycznej i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: Sport			
Poziom kształcenia: studia pierwszego stopnia			
Profil kształcenia: praktyczny			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów Sport Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku Sport absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk pierwszego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	podstawową problematykę rozwoju człowieka w cyklu życia w ujęciu biologicznym, psychologicznym, społecznym ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju motorycznego, posiada wiedzę na temat interakcji między człowiekiem a środowiskiem jego życia.	P6U_W	P6S_WG
K_W02	ogólną budowę i funkcję organizmu ludzkiego na poziomie komórki, tkanek, narządów i układów. Posiada szczegółową wiedzę na temat układu ruchu człowieka.	P6U_W	P6S_WG
K_W03	skutki aktywności fizycznej dla organizmu ludzkiego, umie dokonać oceny aktywności fizycznej i sprawności fizycznej w procesie treningowym sportowców.	P6U_W	P6S_WG
K_W04	problematykę zmian wewnątrzustrojowych pod wpływem wysiłku fizycznego.	P6U_W	P6S_WG
K_W05	podstawowe pojęcia i mechanizmy psychospołeczne związane ze zdrowiem i jego ochroną w procesie treningu i walki sportowej.	P6U_W	P6S_WG
K_W06	teoretyczne podstawy działań interwencyjnych wobec sportowców w różnym wieku trenujących indywidualnie i grupowo (interwencja psychologiczna, pedagogiczna i zdrowotna).	P6U_W	P6S_WG
K_W07	zasady zdrowego trybu życia sportowca. Zna rolę i znaczenie podstawowych zasad żywienia w kształtowaniu zdrowia i wydolności fizycznej.	P6U_W	P6S_WG
K_W08	elementarną wiedzę dotyczącą komunikowania interpersonalnego i społecznego.	P6U_W	P6S_WG
K_W09	podstawową problematykę w zakresie wychowania i kształcenia sportowca i jej podłoże humanistyczne, historyczne, filozoficzne, społeczno-kulturowe i psychologiczne.	P6U_W	P6S_WG
K_W10	mechanizm działania i skutki uboczne różnych metod, form i środków treningu sportowego, umie zastosować i wdrożyć zasady treningu sportowego zależnie od wieku i poziomu wyszkolenia.	P6U_W	P6S_WG
K_W11	prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywania zawodu trenera.	P6U_W	P6S_WK
K_W12	specyfikę i miejsce sportu dzieci i młodzieży w systemie szkolenia wyczynowego.	P6U_W	P6S_WK
K_W13	podstawową terminologię z zakresu nauk o kulturze fizycznej.	P6U_W	P6S_WK
K_W14	podstawowe zasady współzawodnictwa sportowego jako głównego czynnika rozwoju sportu.	P6U_W	P6S_WK
K_W15	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego.	P6U_W	P6S_WK
K_W16	ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości, w tym w dziedzinie sportu.	P6U_W	P6S_WK
UMIĘJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	wykazywać się umiejętnościami ruchowymi i sprawnością fizyczną jako podłoże wykonywania zawodu trenera.	P6U_U	P6S_UW
K_U02	posługiwać się podstawowym sprzętem używanym w treningu sportowym. Umie posługiwać się sprzętem do diagnozowania przebiegu procesu treningowego.	P6U_U	P6S_UW
K_U03	identyfikować problemy sportowca występujące w treningu i walce sportowej oraz komunikować się z grupami sportowymi.	P6U_U	P6S_UW P6S_UK
K_U04	podjąć działania diagnostyczne, profilaktyczne, edukacyjne odpowiadające potrzebom indywidualnym sportowca i grupy sportowej. Potrafi planować i organizować pracę	P6U_U	P6S_UW P6S_UO

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

	indywidualną i w zespole oraz współdziałać z innymi.		
K_U05	korzystać z technik informatycznych w celu pozyskiwania, przechowywania i interpretacji danych, wykorzystywanych w procesie treningowym i wynikających z przebiegu walki sportowej.	P6U_U	P6S_UW
K_U06	identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce sportowej.	P6U_U	P6S_UW
K_U07	projektować proces treningu w ujęciu długofalowym i krótkookresowym na różnych etapach szkolenia. Potrafi ocenić związki pomiędzy wynikiem sportowym a właściwościami morfologicznymi (budowa i komponenty ciała) i funkcjonalnymi (wskaźniki wydolności i sprawności fizycznej) oraz psychologicznymi.	P6U_U	P6S_UO P6S_UW
K_U08	przewodzić dokumentację przebiegu procesu szkolenia jednostek i grup sportowych. Posiada umiejętność sporządzania pisemnego raportu w oparciu o własne działania.	P6U_U	P6S_UW
K_U09	wykazywać specjalistyczne umiejętności ruchowe w zakresie różnych dyscyplin sportu.	P6U_U	P6S_UW
K_U10	komunikować się z otoczeniem i zaprezentować ustnie wyniki własnych przemyśleń i działań, zajmować stanowiska i opinie.	P6U_U	P6S_UK
K_U11	ma umiejętności językowe z zakresu nomenklatury sportowej i szerzej z kultury fizycznej zgodnie z wymaganiami dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6U_U	P6S_UK
K_U12	posiada świadomość poziomu własnej wiedzy i umiejętności oraz rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia zawodowego trenera i rozwoju osobistego, wyznacza kierunki własnego rozwoju, jest otwarty na współpracę z innymi specjalistami.	P6U_U	P6S_UU
	KOMPETENCJE SPOLECZNE: absolwent jest gotów do		
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji.	P6U_K	P6S_KK
K_K02	współpracy z ekspertami z innych dziedzin w celu uzyskania informacji i rozwiązań trudnych do zdobycia samodzielnie.	P6U_K	P6S_KK
K_K03	troski o dobro zawodników oraz szacunek wobec wszystkich uczestników procesu treningowego i rywalizacji sportowej	P6U_K	P6S_KR
K_K04	współdziałania i pracy w grupie sportowej, przyjmując w niej rolę lidera. Współorganizuje działania na rzecz środowiska społecznego.	P6U_K	P6S_KO
K_K05	określenia priorytetów służących realizacji określonego przez siebie lub innych zadania oraz potrafi rozwiązywać najczęstsze problemy związane z wykonywaniem zawodu trenera.	P6U_K	P6S_KR
K_K06	realizacji zadań w sposób zapewniający bezpieczeństwo uczestników procesu treningowego oraz innych osób, w tym przestrzega bezpieczeństwa pracy	P6U_K	P6S_KR
K_K07	formułowania opinii dotyczących zawodników i innych uczestników procesu szkoleniowego. Myśli i działa przedsiębiorczo.	P6U_K	P6S_KO
K_K08	dbałości o poziom własnej sprawności fizycznej oraz propaguje aktywny - prozdrowotny styl życia	P6U_K	P6S_KR P6S_KO

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego), wynikającego z roli trenera.

Załącznik nr 14 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU DIETETYKA
STUDIA I STOPNIA – profil praktyczny

1. Umiejscowienie kierunku w obszarach uczenia się

Dietyka jest interdyscyplinarną dziedziną wiedzy mieszczącą się w obszarze kształcenia z zakresu dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu - **DYSCYPLINA NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ (51 % - dyscyplina wiodąca)**, **DYSCYPLINA NAUK O ZDROWIU (22 %)**, jak i z zakresu dziedziny nauk rolniczych - **DYSCYPLINA TECHNOLOGIA ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIA (27 %)**.

Absolwent tego kierunku będzie umiał ocenić, skorygować i ułożyć dietę dla człowieka zdrowego i chorego oraz – ze względu na specyfikę Uczelni – człowieka aktywnego fizycznie, zarówno na poziomie rekreacyjnym, jak i wysoce profesjonalnym. Do tego celu, oprócz wiedzy i umiejętności z zakresu zapobiegania chorobom żywieniowo-zależnym oraz leczenia i wspomagania leczenia różnych jednostek chorobowych, a także prowadzenia edukacji żywieniowej, będzie również dysponował szczegółową wiedzą odnośnie żywienia osób aktywnych fizycznie na różnych poziomach zaawansowania sportowego. W tym celu w programie studiów uwzględniono szczegółową wiedzę dotyczącą dietoprofilaktyki i dietoterapii, żywienia na różnych etapach ontogenezy, żywienia w sporcie, technologii ogólnej żywności, technologii przygotowania potraw i posiłków, w tym wegetariańskich i dietetycznych, oraz zasad obsługi konsumenta. Aby umożliwić absolwentowi niezależność zawodową, zostanie wyposażony w wiedzę odnośnie prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

Kształcenie na kierunku *Dietyka* obejmuje studia I stopnia (tytuł zawodowy licencjata). Po ich ukończeniu absolwent będzie mógł prowadzić własną działalność gospodarczą lub pracować w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, zakładach gastronomicznych działających na terenie ośrodków i klubów sportowych, szpitali, hoteli, przedszkoli i szkół, domów pomocy społecznej, sanatoriów oraz w ośrodkach spa i w gabinetach odnowy biologicznej, a także w centrach rekreacyjnych, hotelach, zielonych szkołach.

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów na kierunku *Dietyka* jest:

- wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności pozwalające na współodpowiedzialność za sposób żywienia i stan odżywienia człowieka zdrowego i chorego oraz różnych grup osób, ze szczególnym uwzględnieniem osób aktywnych fizycznie,
- ukształtowanie pozytywnej postawy do poszanowania zasad etyki zawodowej oraz uregulowań prawnych obowiązujących zarówno pracowników ochrony zdrowia, jak i innych instytucji społecznych,
- nabycie umiejętności posługiwania się wiedzą umożliwiającą bilansowanie diet dla każdego człowieka, w zależności od jego potrzeb, w każdym wieku, w każdym stanie zdrowia i na każdym poziomie aktywności fizycznej,
- przygotowanie zarówno do działalności samodzielnej, jak i do współpracy z lekarzem, trenerem, fizjoterapeutą, pielęgniarką, w zakresie korygowania sposobu żywienia, utrzymania właściwego stanu odżywienia, poprawy zdrowia i poprawy wyników sportowych,
- nabycie umiejętności oceny stanu odżywienia.

3. Efekty uczenia się

3.1 Ogólne efekty uczenia się

Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia absolwent:

- będzie umiał oceniać i planować jadłospisy dla osób indywidualnych i dla grup z uwzględnieniem ich specyficznych potrzeb, a przede wszystkim aktywności fizycznej na różnym poziomie zaawansowania sportowego,
- będzie umiał przygotować każdy rodzaj potraw i będzie umiał zestawić posiłki zgodnie ze współczesnymi normami i zaleceniami żywieniowymi przestrzegając zasad higieny produkcji, Systemu Analizy Zagrożeń i Krytycznych Punktów Kontroli (HACCP) i Zasady Dobrej Praktyki Higienicznej i Sanitarnej,
- będzie umiał dokonać oceny sposobu żywienia i stanu odżywienia człowieka zdrowego i chorego, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego, oraz wyciągnąć odpowiednie wnioski celem ewentualnej korekty diety, poprawy stanu zdrowia i wyników sportowych,
- będzie dysponował szerokim zasobem wiedzy żywieniowej, aby wykorzystać ją do celów edukacyjnych i jednocześnie będzie znał zasady edukacji żywieniowej poszczególnych osób i całych grup, a szczególnie osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego,
- będzie znał zasady etyczne i uregulowania prawne związane z wykonywaniem zawodu dietetyka,
- będzie znał język obcy w stopniu pozwalającym na swobodną komunikację zarówno na tematy codzienne, jak i zawodowe,
- będzie dysponował doświadczeniem zdobytym podczas praktyk zawodowych, co ułatwi mu współpracę z innymi pracownikami,
- będzie przygotowany do kontynuowania studiów na II stopniu.

3.2 Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku *Dietetyka* w obrębie dyscyplin: nauki o kulturze fizycznej, nauki o zdrowiu oraz technologia żywności i żywienia i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: Dietetyka Poziom kształcenia: studia pierwszego stopnia Profil kształcenia: praktyczny			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów <i>Dietetyka</i> Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku <i>Dietetyka</i> absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk pierwszego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	wybrane mechanizmy fizykochemiczne i biochemiczne dostosowane do nauki o żywności i żywieniu człowieka	P6U_W	P6S_WG
K_W02	podstawowe zagadnienia z zakresu budowy anatomicznej i funkcjonowania poszczególnych układów człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem układu pokarmowego oraz procesów trawienia i wchłaniania, a także fizjologii wysiłku fizycznego	P6U_W	P6S_WG
K_W03	mechanizmy dziedziczenia oraz genetyczne i środowiskowe uwarunkowania cech człowieka; zna choroby uwarunkowane genetycznie, ich powiązania z żywieniem i możliwości leczenia dietetycznego	P6U_W	P6S_WG
K_W04	zasady udzielania pierwszej pomocy	P6U_W	P6S_WG

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_W05	rolę składników pokarmowych w organizmie, ich zawartość w produktach spożywczych oraz wpływ procesów technologicznych na wartość odżywczą żywności, ze szczególnym uwzględnieniem roli składników pokarmowych w profilaktyce i leczeniu chorób dietozależnych oraz wspomaganiu treningu sportowego	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W06	właściwości surowców roślinnych i zwierzęcych decydujących o możliwościach oraz sposobach ich wykorzystania, zwłaszcza w kontekście profilaktyki i leczenia chorób oraz pokrycia potrzeb organizmu w warunkach wzmożonej aktywności fizycznej	P6U_W	P6S_WG
K_W07	zasady funkcjonowania organizmów patogennych i pasożytów występujących w organizmie ludzkim, surowcach i produktach spożywczych	P6U_W	P6S_WG
K_W08	technologię przygotowania potraw i ich serwowania oraz podstawy towaroznawstwa	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W09	podstawowe pojęcia z zakresu medycyny klinicznej, mechanizmów działania leków i ich interakcji ze składnikami żywności oraz posiada elementarną wiedzę z zakresu farmakologii i farmakoterapii żywienia	P6U_W	P6S_WG
K_W10	podstawowe zagadnienia z zakresu rozwoju osobniczego człowieka i potrafi je wykorzystać w planowaniu żywienia dostosowanego do poszczególnych etapów rozwoju człowieka	P6U_W	P6S_WG
K_W11	zasady postępowania dietetycznego względem osób zdrowych i chorych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego	P6U_W	P6S_WG
K_W12	metody oceny sposobu żywienia i stanu odżywienia ludzi zdrowych i chorych, zwłaszcza aktywnych fizycznie, oraz wie jakie działania interwencyjne należy podjąć celem korekty sposobu żywienia i stanu odżywienia	P6U_W	P6S_WG
K_W13	podstawowe zagadnienia na temat psychologicznych i społecznych mechanizmów w zakresie zachowań żywieniowych i aktywności fizycznej	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W14	zasady i znaczenie edukacji żywieniowej i promocji zdrowia w kształtowaniu właściwych zachowań i postaw wobec żywienia i aktywności fizycznej u ludzi w każdym wieku, stanie zdrowia i na różnym poziomie zaawansowania sportowego	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W15	podstawowe urządzenia i aparaturę stosowane w przemyśle spożywczym i gastronomii	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W16	standardowe metody i narzędzia z zakresu statystyki i technik informacyjnych pozwalającą na opisywanie i interpretowanie zachowań człowieka w zakresie żywienia i aktywności fizycznej	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W17	etyczne i prawne uwarunkowania zawodu dietetyka, podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego oraz ekonomiczno-prawne uwarunkowania umożliwiające prowadzenie własnej działalności w zakresie poradnictwa żywieniowego oraz prawa pracowników, klientów i własne	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
UMIĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	wyszukiwać, analizować i wykorzystać informacje potrzebne do prowadzenia edukacji żywieniowej dla osób zdrowych i chorych na różnych etapach ontogenezy oraz osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego	P6U_U	P6S_UW
K_U02	udzielić pierwszej pomocy oraz rozpoznać stany zagrożenia życia	P6U_U	P6S_UW P6S_UK
K_U03	udzielić porad dietetycznych i prowadzić dokumentację zarówno samodzielnie, jak i współdziałać w ramach wielodyscyplinarnego zespołu terapeutycznego lub sportowego w celu zapewnienia ciągłości opieki nad pacjentem lub sportowcem	P6U_U	P6S_UW P6S_UK P6S_UO
K_U04	zaplanować indywidualnie i zbiorowo oraz wdrożyć żywienie dostosowane do zaburzeń metabolicznych wywołanych urazem lub chorobą, jak również dostosowane do rodzaju uprawianej dyscypliny sportowej, aktywności fizycznej, stanu fizjologicznego i wieku.	P6U_U	P6S_UW P6S_UO
K_U05	dokonać oceny sposobu żywienia i stanu odżywienia osób w różnym wieku, stanie zdrowia i o różnym poziomie aktywności fizycznej oraz potrafi zaplanować odpowiednie postępowanie dietetyczne w celu przeciwdziałania następstwom ewentualnych nieprawidłowości	P6U_U	P6S_UW
K_U06	ocenić wyniki podstawowych badań laboratoryjnych, prób wysiłkowych, a także badań dotyczących składu i jakości żywności oraz oceny towaroznawczej, jak również podjąć odpowiednie kroki zaradcze w zakresie postępowania dietetycznego	P6U_U	P6S_UW
K_U07	przeprowadzić wywiad żywieniowy lub zastosować inną metodę oceny sposobu żywienia dopasowaną do potrzeb danej osoby i sytuacji, jak również przeprowadzić badania przesiewowe i zaplanować pogłębioną ocenę stanu odżywienia	P6U_U	P6S_UW
K_U08	dobierać odpowiednie surowce do produkcji potraw oraz zastosować odpowiednie technologie przygotowania i serwowania potraw koniecznych w żywieniu osób zdrowych i chorych, ze szczególnym uwzględnieniem osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego	P6U_U	P6S_UW
K_U09	obliczyć wartość energetyczną i odżywczą potraw na podstawie receptur oraz potrafi obliczyć wartość energetyczną i odżywczą diet posługując się tabelami wartości odżywczej produktów spożywczych, a także programami komputerowymi	P6U_U	P6S_UW
K_U10	zaplanować i wdrożyć odpowiednie postępowanie dietetyczne indywidualnie i zbiorowo w celu zapobiegania chorobom dietozależnym oraz ich leczenia, a także potrafi zastosować zalecenia	P6U_U	P6S_UW

	żywieniowe w profilaktyce i leczeniu chorób dietozależnych u osób aktywnych fizycznie na różnym poziomie zaawansowania sportowego		P6S_UO
K_U11	posługiwać się komputerem w zakresie edycji tekstu, analizy statystycznej, wyszukiwania i gromadzenia danych oraz przygotowania prezentacji	P6U_U	P6S_UW
K_U12	wykorzystywać umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności ruchowej i prowadzić merytoryczną dyskusję w zakresie postępowania dietetycznego zarówno z trenerami, jak i lekarzami oraz fizjoterapeutami	P6U_U	P6S_UW P6S_UK
K_U13	tworzyć prace pisemne oraz przygotowywać wystąpienia ustne w języku polskim lub obcym z wykorzystaniem specjalistycznych źródeł literaturowych na tematy związane z wykonywaniem zawodu dietetyka	P6U_U	P6S_UW P6S_UK
K_U14	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	P6U_U	P6S_UU
K_U15	Posługiwać się językiem obcym w stopniu umożliwiającym na korzystanie z piśmiennictwa i pozwalającym na swobodną komunikację zarówno na tematy codzienne, jak i zawodowe dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6U_U	P6S_UW P6S_UK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji	P6U_K	P6S_KK
K_K02	okazywania szacunku wobec pacjenta, klienta, grup społecznych oraz troski o ich dobro	P6U_K	P6S_KR
K_K03	społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności za siebie i innych, a także przestrzegania praw osoby powierzonej jego opiece dietetycznej, w tym prawa do informacji dotyczącej proponowanego postępowania dietetycznego oraz jego możliwych następstw i ograniczeń	P6U_K	P6S_KO P6S_KR
K_K04	samodzielnego wykonywania powierzonego mu zadania, właściwie organizuje pracę własną, potrafi brać za nią odpowiedzialność, a także potrafi współdziałać i pracować w grupie	P6U_K	P6S_KO P6S_KR
K_K05	potrafi określić i systemowo uporządkować priorytety i przestrzegać tego porządku w trakcie realizacji zadania związanego z wykonywanym zawodem	P6U_K	P6S_KR
K_K06	rozwiązywania problemów związanych z wykonywaniem zawodu dietetyka; zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązywaniem problemu	P6U_K	P6S_KK
K_K07	przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy	P6U_K	P6S_KK P6S_KR
K_K08	obiektywnego formułowania opinii dotyczących osób powierzonych jego opiece dietetycznej w kontekście związanym z wykonywanym zawodem	P6U_K	P6S_KK P6S_KR
K_K09	propagowania i aktywnego kreowania zdrowego sposobu żywienia oraz aktywności fizycznej; dbania o poziom sprawności fizycznej niezbędnej dla wykonywania zadań właściwych dla działalności zawodowej	P6U_K	P6S_KO P6S_KR
K_K10	myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy; inicjowania działania na rzecz interesu publicznego	P6U_K	P6S_KO

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania, demonstrującego umiejętność w standaryzowanych warunkach.

Załącznik nr 15 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU DIETETYKA

Specjalność: Profilaktyka żywieniowa w aktywności fizycznej

STUDIA II STOPNIA – profil ogólnoakademicki

1. Umiejscowienie kierunku studiów w obszarach uczenia się z uzasadnieniem

Studia na kierunku *Dietetyka* wykorzystują wiedzę mieszczącą się w obszarze kształcenia z zakresu dziedziny nauk medycznych i nauk o zdrowiu - **DYSCYPLINA NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ (61 % - dyscyplina wiodąca)**, **DYSCYPLINA NAUK O ZDROWIU (24 %)**, jak i z zakresu dziedziny nauk rolniczych - **DYSCYPLINA TECHNOLOGIA ŻYWNOŚCI I ŻYWIENIA (15 %)**.

Studia na drugim stopniu dietetyki pozwalają na poszerzenie wiedzy z zakresu współzależności między żywnością, sposobem żywienia a organizmem ludzkim na wielu poziomach, m. in. komórkowym, tkankowym, organizmu oraz populacji. Umożliwiają zdobycie umiejętności posługiwania się wiedzą ogólną z zakresu nauk o zdrowiu jak również wiedzą szczegółową z zakresu żywienia człowieka zdrowego i chorego oraz uzyskanie kompetencji pozwalających na przeciwdziałanie chorobom dietozależnym. W programie studiów uwzględniono szczegółową wiedzę dotyczącą dietoprofilaktyki i dietoterapii, żywienia dostosowanego do wieku i stanu zdrowia pacjenta/klienta, żywienia w sporcie oraz elementów technologii ogólnej żywności, technologii przygotowania potraw i posiłków. Absolwent tego kierunku będzie umiał dostosować dietę dla potrzeb człowieka zdrowego i chorego oraz człowieka aktywnego fizycznie, nie tylko na poziomie rekreacyjnym, ale również wyczynowym. Będzie kompleksowo przygotowany do prowadzenia edukacji żywieniowej oraz zdobędzie wiedzę na temat uregulowań prawnych związanych z wykonywanym zawodem. Uzyskanie tytułu magistra dietetyki będzie również łączyło się z możliwością wykorzystania podstaw wiedzy psychologicznej dotyczącej zarówno pracy z pacjentem/klientem, jak i wybranych obszarów psychodietetyki. Studia drugiego stopnia pozwolą na doskonalenie warsztatu zawodowego poprzez udział w specjalistycznych seminariach.

Studia na drugim stopniu kształcenia dają tytuł zawodowy magistra dietetyki, a także kompetencje zawodowe do prowadzenia własnej działalności gospodarczej lub pracy w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, zakładach gastronomicznych działających na terenie ośrodków i klubów sportowych, szpitali, hoteli, przedszkoli i szkół, domów pomocy społecznej, sanatoriów oraz w ośrodkach spa i w gabinetach odnowy biologicznej, a także w centrach rekreacyjnych, hotelach, zielonych szkołach. Przygotowują również do współpracy z personelem medycznym w zakresie planowania żywienia.

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów na drugim stopniu kształcenia na kierunku *Dietetyka* jest:

Przygotowanie studenta do wykonywania pracy zawodowej i funkcjonowania na rynku pracy poprzez:

1. Wyposażenie studenta w pogłębioną wiedzę i umiejętności pozwalające na współodpowiedzialność za sposób żywienia i stan odżywienia człowieka zdrowego i chorego oraz różnych grup osób, ze szczególnym uwzględnieniem osób aktywnych fizycznie.

2. Wyrażanie pozytywnej postawy do poszanowania zasad etyki zawodowej oraz uregulowań prawnych obowiązujących zarówno pracowników ochrony zdrowia, jak i innych instytucji społecznych.
3. Analityczne posługiwanie się wiedzą umożliwiającą bilansowanie diet dla każdego człowieka, w zależności od jego potrzeb, w każdym wieku, w każdym stanie zdrowia i na każdym poziomie aktywności fizycznej.
4. Efektywna współpraca z lekarzem, trenerem, fizjoterapeutą, pielęgniarką, w zakresie korygowania sposobu żywienia, utrzymania właściwego stanu odżywienia, poprawy zdrowia i poprawy wyników sportowych.
5. Umiejętność posługiwania się techniką komputerową w planowaniu żywienia oraz specjalistycznym sprzętem do oceny stanu odżywienia.
6. Umiejętność zaplanowania treningu zdrowotnego wspomagającego program żywieniowy.
7. Umiejętność samodzielnego rozwiązywania problemów naukowych dotyczących planowania badań z zakresu żywienia i dietetyki, krytyczną ich analizę oraz umiejętność wykorzystania w pracy zawodowej.

3. Efekty uczenia się

3.1 Ogólne efekty uczenia się

- Absolwent ma pogłębioną wiedzę w zakresie żywienia człowieka i potrafi ją wykorzystać w celach edukacyjnych w żywieniu indywidualnym i zbiorowym, ze szczególnym uwzględnieniem osób aktywnych fizycznie oraz na różnym poziomie zaawansowania sportowego;
- Absolwent jest specjalistą w zakresie żywienia człowieka zdrowego i chorego oraz profilaktyki chorób dietozależnych;
- Absolwent jest specjalistą w zakresie planowania i wdrażania żywienia opartego na dowodach naukowych;
- Absolwent ma wiedzę w zakresie technologii żywności o charakterze prozdrowotnym i przetwórstwa surowców roślinnych i zwierzęcych na poziomie zaawansowanym;
- Absolwent potrafi przygotować potrawy wchodzące w skład różnego rodzaju diet i zweryfikować ich następstwa dla organizmu człowieka zdrowego, chorego, a szczególnie osób aktywnych fizycznie oraz na różnym poziomie zaawansowania sportowego;
- Absolwent potrafi dobrać i zastosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, aparaturę i programy do konstruowania planów dietetycznych i prowadzenia dokumentacji żywieniowej;
- Absolwent potrafi tworzyć, formułować i modyfikować plan działań dietetycznych i skutecznie wspierać oraz utrzymać motywację do zmiany postawy prozdrowotnej z uwzględnieniem aktywności fizycznej;
- Absolwent posiada umiejętność przygotowywania i prezentowania wystąpień ustnych i prac pisemnych w zakresie dziedzin i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku;
- Absolwent jest przygotowany do kontynuacji edukacji na studiach trzeciego stopnia.

3.2 Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku *Dietetyka* w obrębie dyscyplin: nauki o kulturze fizycznej, nauki o zdrowiu oraz technologia żywności i żywienia i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: DIETETYKA Poziom kształcenia: studia drugiego stopnia Profil kształcenia: ogólnoakademicki			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów <i>Dietetyka</i> Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku Dietetyka absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	przyczyny powstawania wybranych chorób oraz zasady postępowania dietetycznego w wybranych schorzeniach na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG
K_W02	zagadnienia ekonomiczne związane z produkcją żywności w żywieniu zbiorowym oraz zagadnienia dotyczące polityki żywienia;	P7U_W	P7S_WG
K_W03	przebieg działań fizjoterapeutycznych przydatnych w holistycznym ujęciu porady dietetycznej;	P7U_W	P7S_WG
K_W04	zagadnienia związane z nietolerancją pokarmową oraz alergią na wybrane składniki pokarmu na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG
K_W05	istotę porady dietetycznej oraz znaczenie skutecznej komunikacji z pacjentem z różnymi schorzeniami;	P7U_W	P7S_WG
K_W06	zagadnienia związane z patofizjologią organizmu ;	P7U_W	P7S_WG
K_W07	zasady żywienia do- i pozajelitowego na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG
K_W08	zagadnienia dotyczące żywienia zbiorowego, w tym osób aktywnych fizycznie;	P7U_W	P7S_WG
K_W09	różne style żywienia i mody żywieniowe oraz skutki ich stosowania na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG
K_W10	uwarunkowania fizjologiczne sposobu żywienia oraz zalecenia żywieniowe w różnych stanach fizjologicznych na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG
K_W11	zagadnienia dotyczące polityki żywienia;	P7U_W	P7S_WK
K_W12	zalecenia żywieniowe uwzględniając rodzaj wysiłku u sportowców amatorów	P7U_W	P7S_WG
K_W13	kierunki rozwoju produkcji żywności, w tym także o charakterze prozdrowotnym, oraz wybrane zagadnienia z zakresu technologii i przetwórstwa surowców roślinnych i zwierzęcych jak również ich przydatność w produkcji żywności na poziomie zaawansowanym;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
K_W14	tradycyjne i niekonwencjonalne techniki kulinarne;	P7U_W	P7S_WG
K_W_15	działanie toksyn roślinnych i substancji uzależniających oraz surowców zielarskich wykorzystywanych w profilaktyce i terapii chorób;	P7U_W	P7S_WG
K_W16	metody i procedury otrzymywania żywności genetycznie modyfikowanej oraz akty prawne regulujące wprowadzanie i obrót żywności genetycznie modyfikowanej w UE;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
K_W17	pojęcia związane z preparatami farmaceutycznymi i suplementami diety oraz zasady ich stosowania zgodnie z najnowszymi doniesieniami naukowymi	P7U_W	P7S_WG
K_W18	narzędzia kwestionariuszowe, testowe oraz statystyczne niezbędne do przeprowadzenia badań naukowych;	P7U_W	P7S_WG
K_W19	zagadnienia związane z epidemiologią i demografią;	P7U_W	P7S_WK
K_W20	strukturę i funkcje jednostek opieki zdrowotnej;	P7U_W	P7S_WK
K_W21	założenia i prawa psychologii klinicznej oraz zagadnienia związane z psychodietetyką i psychologią żywieniową;	P7U_W	P7S_WG
K_W22	zaawansowane modele edukacji zdrowotnej z uwzględnieniem znajomości środków dydaktycznych, jej związek z aktywnością fizyczną oraz jego rolę w profilaktyce chorób cywilizacyjnych na każdym etapie ontogenezy;	P7U_W	P7S_WG
K_W23	zasady działania normy, bezpieczeństwo pracy i zastosowanie aparatury specjalistycznej w dietetyce;	P7U_W	P7S_WK
UMIĘJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	zaplanować i wykonać projekt badawczy, przygotować bazy danych i dokonać ich analizy statystycznej oraz wykonać jego pisemne opracowanie;	P7U_U	P7S_UW P7S_UK
K_U02	stosować i aplikować ćwiczenia korekcyjne, profilaktyczne i prozdrowotne w zakresie dbałości o zdrowie w formie zajęć indywidualnych i grupowych na poziomie podstawowym;	P7U_U	P7S_UW
K_U03	wyszukiwać, analizować i wykorzystywać potrzebne informacje pochodzące z	P7U_U	P7S_UW

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

	literatury, baz danych i innych źródeł w języku polskim oraz obcym;		
K_U04	identyfikować psychospołeczno-kulturowe uwarunkowania zachowań ludzkich w zdrowiu i chorobie;	P7U_U	P7S_UW
K_U05	przewodzić zaawansowaną edukację żywieniową i poradnictwo indywidualne z zastosowaniem odpowiednich dla edukowanej grupy metod dydaktycznych oraz przygotować wyczerpujące materiały edukacyjne;	P7U_U	P7S_UW
K_U06	zaplanować i zorganizować działalność gastronomiczną oraz dobrać odpowiednie techniki gastronomiczne dostosowane do surowca i potrawy, jak również możliwości logistycznych i rezultatów żywieniowych;	P7U_U	P7S_UW P7S_UO
K_U07	ocenić wpływ procesów technologicznych na jakość i wydajność produktu końcowego;	P7U_U	P7S_UW
K_U08	wykorzystać surowce roślinne i zwierzęce w produkcji potraw o właściwościach prozdrowotnych;	P7U_U	P7S_UW
K_U09	wskazać składniki żywności odpowiednie dla pacjentów w różnym stanie zdrowia oraz podnieść prozdrowotne efekty diety poprzez odpowiedni dobór składników żywieniowych;	P7U_U	P7S_UW
K_U10	biegle zaplanować żywienie dostosowane do wieku, wysiłku fizycznego, stanu fizjologicznego i stanu zdrowia działając w ramach zespołu terapeutycznego;	P7U_U	P7S_UO
K_U11	zaplanować i wdrożyć zaawansowane porady dotyczące żywienia dostosowanego do zaburzeń wywołanych przewlekłą chorobą lub nieprawidłowym odżywianiem;	P7U_U	P7S_UO
K_U12	biegle zaplanować i wdrożyć odpowiednie postępowanie żywieniowe mające na celu zapobieganie chorobom żywieniowo zależnym;	P7U_U	P7S_UO
K_U13	posługiwać się biegle sprzętem i oprogramowaniem wykorzystywanym w poradnictwie dietetycznym oraz identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce	P7U_U	P7S_UW
K_U14	umiejętnie posługiwać się językiem obcym w zakresie problematyki aktywności fizycznej i żywienia zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 +Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7U_U	P7S_UK
K_U15	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	P7U_U	P7S_UU
K_U16	podjąć efektywne działania indywidualne oraz w zespole, przyjmując w nim różne role jak również ponosić odpowiedzialność za wspólnie realizowane zadania;	P7U_U	P7S_UO
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
K_K01	dbałości o bezpieczeństwo własne, klienta/pacjenta i współpracowników oraz myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	P7U_U	P7S_KO
K_K02	krytycznej oceny pozyskiwanych informacji, interpretowania ich, wyciągania wniosków i formułowania opinii oraz przestrzegania tajemnicy danych osobowych;	P7U_U	P7S_KK
K_K03	oceny własnych ograniczeń i zidentyfikowania konieczności zwrócenia się do innych specjalistów oraz zasięgania opinii ekspertów;	P7U_U	P7S_KK
K_K04	przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej, bezpieczeństwa pracy, praw pacjenta i właściwego organizowania własnej pracy;	P7U_U	P7S_KR
K_K05	stałego doskonalenia zawodowego, rozwijania dorobku i podtrzymywania etosu zawodowego	P7U_U	P7S_KR
K_K06	formułowania i przekazywania społeczeństwu informacji oraz opinii dotyczących szeroko rozumianej problematyki żywieniowej;	P7U_U	P7S_KO
K_K07	wykazywania postawy promującej zdrowie oraz aktywność fizyczną;	P7U_U	P7S_KR

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania, demonstrującego umiejętność w standaryzowanych warunkach.

Załącznik nr 16 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU TANIEC W KULTURZE FIZYCZNEJ
STUDIA I STOPNIA – profil praktyczny

1. Umiejscowienie kierunku w obszarze z uzasadnieniem

Taniec w kulturze fizycznej jest integralną częścią obszaru nauk o kulturze fizycznej. Jako działanie przede wszystkim fizyczne, a dalszej kolejności społeczne, kulturowe, psychologiczne (Wycichowska-Gogołek 2013) jest zespoleniem treningu ruchu tanecznego (sprawności fizycznej) i treningu odczuwania (zdolności percepcyjne), a także integracji ciała ze sferą psychiczną (samorozwój, samoświadomość) i rozszerzaniem form osobistej kreacji oraz ekspresji. Jest przejawem kultury związanej z określonym środowiskiem i funkcją, zwykle do utworu muzycznego skomponowanego zasadniczo (lub choćby tylko formalnie) w celu wykonania tańca. Elementy tańca występują w niektórych dyscyplinach sportu takich jak: taniec sportowy, łyżwiarstwo figurowe, pływanie synchroniczne, gimnastyka artystyczna. Taniec jest zaliczany również do ćwiczeń fizycznych mających bardzo korzystny wpływ na zdrowie psychofizyczne. Taniec i ruch może być wykorzystany w procesie terapeutycznym (choreoterapia).

Taniec w kulturze fizycznej czerpie wiedzę zarówno z **nauk o kulturze fizycznej - DYSCYPLINA NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ (76 % - dyscyplina wiodąca) – dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu**: głównie z zakresu anatomii, biomechaniki, fizjologii, sterowania ruchem, antropomotoryki, teorii wychowania fizycznego, kinezylogii, teorii sportu a także różnych form aktywności fizycznej.; jak i z **obszaru sztuk muzycznych - DYSCYPLINA SZTUKI MUZYCZNE (24 %) – dziedzina sztuki**: kompozycja, technika, wiedza o tańcu, repertuar i inne. Natomiast wiedza z zakresu nauk behawioralnych i społecznych wyjaśnia podstawy złożoności czynników psychologicznych i społecznych wpływających na tancerza oraz sposoby wykorzystania psychologii, jako źródła informacji potrzebnych dla zrozumienia pracy w zespole artystycznym. Wiedza ta obejmuje także wybrane elementy teorii komunikacji interpersonalnej istotne z punktu widzenia kompetentnej i efektywnej praktyki, dotyczącej interakcji z widzami, współpracownikami, przełożonymi, opiekunami i innymi pracownikami teatru oraz teorii uczenia się.

Absolwent tego kierunku będzie umiał zaprojektować, wykonać oraz poprowadzić prace zespołu wykonującego profesjonalne dzieło sceniczne. Dodatkowo będzie posiadał kompetencje wynikające z ukończonej specjalności czyli uprawnienia do nauczania przedmiotu taniec lub uprawnienia do terapii tańcem i ruchem.

[Wycichowska-Gogołek P.: Choreologia: cenne narzędzie tancerza, choreografa i pedagoga tańca. Studia Choreologica, 2013; vol 14.]

2. Zasadnicze cele uczenia się

Celem studiów **Taniec w kulturze fizycznej** jest przygotowanie absolwentów do zawodu poprzez uzyskanie wiedzy i zdobycie umiejętności niezbędnych do realizacji ról w nowoczesnym teatrze tańca i innych instytucjach, ośrodkach kultury oraz placówkach oświatowych i zdrowotnych. Ponadto, zgodnie ze zdobytą wiedzą i umiejętnościami uzyskanymi podczas studiów, będą także przygotowani do pracy w instytucjach o charakterze performatywnym (łączyjących ze sobą wysoką sprawność fizyczną, taniec, aktorstwo i pracę z głosem).

Absolwent powinien znać język obcy na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy oraz posługiwać się językiem specjalistycznym stosownie do technik tanecznych i teorii tańca, co pozwoli na zatrudnienie absolwenta bądź jego współpracę z instytucjami o charakterze międzynarodowym.

Po ukończeniu 3-letnich studiów na kierunku taniec absolwent będzie przygotowany do pracy na stanowiskach:

- tancerza w instytucjach taneczno-muzycznych
  - artystycznych w zakresie tańca
  - animatora czasu wolnego w zakresie tańca
  - zarządzania instytucjami kultury o profilu tanecznym
  - prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie działalności artystycznej.
- Dodatkowo w przypadku wyboru specjalności:
- a) *tancerz nauczyciel*, absolwent będzie mógł prowadzić zajęcia z tańca: w nauczaniu zintegrowanym w klasach 0-3 oraz w nauczaniu podstawowym w ramach czwartej godziny lekcji wychowania fizycznego w klasach 4-8;
  - b) *tancerz choreoterapeuta*, absolwent będzie mógł prowadzić zajęcia z terapii tańcem i ruchem np. w ośrodkach opieki społecznej, w ośrodkach kultury

3. Efekty uczenia się

3.1 Ogólne efekty uczenia się

Absolwent studiów pierwszego stopnia na kierunku ***taniec w kulturze fizycznej***:

- potrafi brać udział w przygotowaniu i realizacji dzieła tanecznego
- potrafi wykonywać techniki tańca klasycznego, współczesnego, nowoczesnego, charakterystycznego
- zna sposoby podtrzymywania i kształtowania sprawności i wydolności fizycznej tancerza na poziomie optymalnym
- zna sposoby promowania prozdrowotnych zachowań wśród tancerzy
- potrafi komunikować się z członkami zespołu, z poszanowaniem ich godności, oraz indywidualności
- przyjmuje i akceptuje odpowiedzialność za członków zespołu, a ponadto posiada wiedzę z przedmiotów tworzących podstawę naukową relacji międzyludzkich; rozumie potrzebę ciągłego rozwoju i doskonalenia zawodowego; potrafi pracować w zespole oraz rozumie potrzebę utrzymywania sprawności i wydolności fizycznej pozwalającej na prowadzenie i demonstrowanie ćwiczeń tanecznych
- potrafi wyjaśnić tancerzom, w jaki sposób zostały zaprojektowane dane tańce
- posiada wiedzę specjalistyczną adekwatną do studiowanej specjalności
- posiada szczegółową wiedzę merytoryczną predystynującą do nauczania tańca współczesnego, charakterystycznego, repertuaru dla poszczególnych przedmiotów oraz partnerowania w profesjonalnym zespole
- jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

3.2 Szczegółowe efekty uczenia się

Tabela 1

Szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku ***Taniec w kulturze fizycznej*** w obrębie dyscypliny: nauki o kulturze fizycznej oraz dyscypliny artystycznej: sztuki muzyczne i ich odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji

Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Nazwa kierunku studiów: <i>Taniec w kulturze fizycznej</i> Poziom kształcenia: studia pierwszego stopnia Profil kształcenia: praktyczny			
Symbol	Efekty uczenia się dla kierunku studiów <i>Taniec w kulturze fizycznej.</i> Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku <i>Taniec w kulturze fizycznej</i> absolwent:	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk pierwszego stopnia uczenia się PRK ²
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
K_W01	problematykę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym a także zna czynniki zaburzające ten rozwój	P6U_W	P6S_WG

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

K_W02	aspekty rozwojowe aktów ruchowych człowieka w różnym ujęciu procesu uczenia się i nauczania ruchów, wykorzystywania różnych form aktywności w nauczaniu ruchów oraz planowaniu i kontrolowaniu procesu opanowywania umiejętności ruchowych	P6U_W	P6S_WG
K_W03	ogólną problematykę z zakresu budowy anatomicznej i funkcjonowania wybranych układów człowieka ze szczególnym uwzględnieniem układu ruchu oraz zasad sterowania ruchem	P6U_W	P6S_WG
K_W04	metody oceny stanu narządu ruchu człowieka dla wyjaśnienia zaburzeń ich struktury i funkcji	P6U_W	P6S_WG
K_W05	zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej	P6U_W	P6S_WG
K_W06	zasady zdrowego trybu życia tancerza	P6U_W	P6S_WG
K_W07	metodykę nauczania umiejętności ruchowych	P6U_W	P6S_WG
K_W08	analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i różnych zaburzeniach układu ruchu i w różnych warunkach	P6U_W	P6S_WG
K_W09	zasady etyczne obowiązujące w pracy z młodzieżą oraz pacjentem	P6U_W	P6S_WK
K_W10	podstawową problematykę ogólną z zakresu historii kultury fizycznej	P6U_W	P6S_WG
K_W11	merytoryczną problematykę z zakresu teorii różnych form aktywności fizycznej	P6U_W	P6S_WG
K_W12	zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej	P6U_W	P6S_WK
K_W13	podstawową problematykę w zakresie organizacji i zarządzania placówkami prowadzącymi działalność oświatową, kulturalną i prozdrowotną	P6U_W	P6S_WK
K_W14	podstawowy repertuar wybitnych przedstawień tanecznych	P6U_W	P6S_WG
K_W15	problematykę o sztuce, rozpoznaje kierunki w tańcu, teatrze, literaturze, style, zespoły, dzieła wybitnych choreografów tańca i baletu;	P6U_W	P6S_WG
K_W16	problematykę na temat kompozycji i teorii tańca z wiedzą innych dziedzin nauki oraz sztuki oraz umie dokonać oceny składowych ruchowych; zna notacje tańca oraz aspekty choreologiczne.	P6U_W	P6S_WG
K_W17	zasady kompozycji dzieła tanecznego i jego choreografii; opiera się o wiedzę z reżyserii, inscenizacji, dramaturgii	P6U_W	P6S_WG
K_W18	techniki tańca współczesnego, techniki modern, baletu klasycznego, tańca nowoczesnego, potrafi rozpoznać je, odróżnić szkoły, style twórców XX i XXI wieku	P6U_W	P6S_WG
K_W19	problematykę z podstaw sztuki aktorskiej, dramaturgii inscenizacji spektaklu	P6U_W	P6S_WG
K_W20	właściwy zakres wzorców leżących u podstaw improwizacji ruchowej	P6U_W	P6S_WK
Efekty dodatkowe dla specjalności nauczyciel tańca			
K_W21	szczegółową terminologię psychologiczną i pedagogiczną, niezbędną do realizacji wychowawczych, opiekuńczych, dydaktycznych zadań placówki oświatowej, w tym dostosowywania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów	P6U_W	P6S_WG P6S_WK
K_W22	problematykę z zakresu dydaktyki ogólnej i przedmiotowej, posiada szczegółowy zasób pojęć	P6U_W	P6S_WG
K_W23	problematykę na temat wychowania i kształcenia, jego społeczno-kulturowych oraz psychologicznych podstaw	P6U_W	P6S_WG
K_W24	podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów	P6U_W	P6S_WG
K_W25	podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	P6U_W	P6S_WG
K_W26	w podstawowym zakresie najważniejsze koncepcje pedagogiki i jej stronę praktyczną	P6U_W	P6S_WG
UMIĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
K_U01	Umiejętnie i właściwie posługiwać się głosem	P6U_U	P6S_UW
K_U02	udzielać medycznej pomocy przedlekarskiej oraz rozpoznać stany zagrożenia życia	P6U_U	P6S_UW
K_U03	wykorzystać różne formy aktywności w nauczaniu ruchów oraz planowaniu i kontrolowaniu procesu opanowywania umiejętności ruchowych	P6U_U	P6S_UW
K_U04	współdziałać z innymi tancerzami w różnego typu zespołach oraz w pracy w zespole interdyscyplinarnym	P6U_U	P6S_UO
K_U05	rozpoznać i zinterpretować podstawowe problemy psychologiczne osoby z zaburzeniami emocjonalnymi w różnym okresie życia osobniczego	P6U_U	P6S_UW
K_U06	przeprowadzić badania i testy funkcjonalne niezbędne dla oceny sprawności i wydolności fizycznej oraz interpretować wyniki badań	P6U_U	P6S_UW
K_U07	posługiwać się technologiami w zakresie aktywności fizycznej, edycji tekstu, podstawowej analizy statystycznej, gromadzenia i wyszukiwania danych, przygotowania prezentacji	P6U_U	P6S_UW
K_U08	posługiwać się normami etycznymi w podejmowanej działalności, a także dostrzega i analizuje dylematy etyczne	P6U_U	P6S_UW
K_U09	identyfikować błędy i krytycznie oceniać dostępne informacje z praktyki i piśmiennictwa	P6U_U	P6S_UW
K_U10	współpracować i współdziałać z przedstawicielami innych zawodów i administracji w zakresie działalności oświatowej, kulturalnej i prozdrowotnej, oraz prowadzić dokumentację podejmowanych działań	P6U_U	P6S_UO
K_U11	planować i kontrolować proces uczenia się i nauczania ruchu	P6U_U	P6S_UO
K_U12	zastosować specjalistyczne umiejętności ruchowe z zakresu wybranych form aktywności fizycznej (rekreacyjnych, zdrowotnych, sportowych, estetycznych)	P6U_U	P6S_UW

			P6S_UK
K_U13	tworzyć prace pisemne i wystąpienia ustne oraz komunikować się w języku polskim i obcym z wykorzystaniem podstawowych źródeł na tematy związane z tańcem	P6U_U	P6S_UK
K_U14	posługiwać się językiem obcym w stopniu umożliwiającym korzystanie z piśmiennictwa i podstawowej komunikacji dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P6U_U	P6S_UK
K_U15	tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne w zakresie tańca oraz samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	P6U_U	P6S_UU
K_U16	biegle stosować zasady techniki tańca klasycznego	P6U_U	P6S_UW
K_U17	w sposób świadomy korzystać z wiedzy technik modern, tańca jazzowego oraz technik tańca nowoczesnego	P6U_U	P6S_UW
K_U18	wykonywać narodowe tańce polskie oraz tańce innych narodów, tańce towarzyskie	P6U_U	P6S_UW
K_U19	artystycznie zaprojektować i zaprezentować repertuar w oparciu o dzieła światowej choreografii; jest przygotowany do nauczania repertuaru na poziomie szkolnictwa II stopnia, potrafi zinterpretować dzieła różnych stylów	P6U_U	P6S_UW
K_U20	w sposób świadomy i efektywny wykorzystywać własne zdolności kinestetyczne w dziełach i zadaniach choreograficznych, w sposób fachowy wykorzystuje techniki partnerowania	P6U_U	P6S_UW
K_U21	wykorzystać formy zachowań związane z występami publicznymi, świadomie i odpowiedzialnie podchodzi do występów publicznych, wykazując się zdolnościami interakcji z odbiorcą dzieła	P6U_U	P6S_UK
K_U22	wykorzystać umiejętność improwizowania w komunikowaniu się z otoczeniem	P6U_U	P6S_UK
K_U23	wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz psychologii w celu analizowania i interpretowania procesów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i terapeutycznych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań)	P6U_U	P6S_UW
Efekty dodatkowe dla specjalności nauczyciel tancerz nauczyciel			
K_U24	dokonać obserwacji i interpretacji sytuacji i zdarzeń pedagogicznych	P6U_U	P6S_UW
K_U25	posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	P6U_U	P6S_UW
K_U26	dokonać analizy własnych działań pedagogicznych i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu, potrafi eksperymentować i wdrażać działania innowacyjne	P6U_U	P6S_UW
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji	P6U_K	P6S_KK
K_K02	określenia zakresu swoich kompetencji zawodowych, brać odpowiedzialność za pracę własną oraz przyjąć odpowiedzialność za podejmowane decyzje	P6U_K	P6S_KO
K_K03	okazywania szacunku innym bez względu na pozycje i przynależności grupowe	P6U_K	P6S_KR
K_K04	współpracy ze specjalistami o innych kompetencjach zawodowych oraz z przedstawicielami innych zawodów i zasięganiami opinii ekspertów	P6U_K	P6S_KK
K_K05	pracy w zespole oraz organizowania pracę grupy	P6U_K	P6S_KO
K_K06	przestrzegania właściwych relacji z uczniem, z najbliższym otoczeniem i społeczeństwem	P6U_K	P6S_KR
K_K07	zidentyfikowania i hierarchizowania potrzeby jednostek i grup społecznych	P6U_K	P6S_KO
K_K08	przestrzegania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy	P6U_K	P6S_KR
K_K09	obiektywnego formułowania opinii dotyczącej tancerzy, uczniów, klientów i grup społecznych w kontekście związanym z wykonywanym zawodem	P6U_K	P6S_KR
K_K10	dbałości o poziom własnej sprawności fizycznej oraz propaguje aktywny - prozdrowotny styl życia	P6U_K	P6S_KO
K_K11	odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	P6U_K	P6S_KR

4. Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania, demonstrującego umiejętność w standaryzowanych warunkach.

Załącznik nr 17 do uchwały nr 143/12 Senatu AWF w Poznaniu z dnia 24.04.2012 r.

WYDZIAŁ WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, SPORTU I REHABILITACJI
AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO im. EUGENIUSZA PIASECKIEGO W POZNANIU

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU NEUROBIOLOGIA
STUDIA II STOPNIA – profil ogólnoakademicki

1. Ogólna charakterystyka studiów:

- 1) Nazwa kierunku studiów: **Neurobiologia**
- 2) Poziom kształcenia: **II stopień**
- 3) Profil kształcenia: **profil ogólnoakademicki**
- 4) Forma studiów: **studia stacjonarne**
- 5) Okres trwania studiów: **2 lata (4semestry)**
- 6) Liczba godzin zajęć: **1160**
- 7) Liczba punktów ECTS: **120**
- 8) Jednostka prowadząca kierunek studiów:
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu;
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu;
Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu;
- 9) Koncepcja kształcenia: wskazanie związku kierunku studiów z misją uczelni i strategią jej rozwoju,

Neurobiologia jest jedną z najszybciej rozwijających się aktualnie dziedzin nauki o charakterze interdyscyplinarnym. Obiektem jej zainteresowania jest układ nerwowy i wszelkie przejawy jego aktywności. Choć obecnie umiejscawia się na styku wielu obszarów kształcenia, to jej rzeczywiste korzenie wywodzą się z pogranicza trzech dziedzin: a) dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych, b) dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, c) dziedzina nauk rolniczych, w zakresie dyscyplin: (a) dyscyplina nauk biologicznych, (b) dyscyplina nauk medycznych, dyscyplina nauk o kulturze fizycznej, a także (c) dyscyplina zootechnika i rybactwo. Tak więc zagadnieniami, które decydują o odrębności kierunku kształcenia są zjawiska i procesy występujące na wszystkich poziomach organizacji życia, ale silnie zakorzenione w podłożu biologicznym. Kształcenie na tym kierunku wymaga znajomości budowy i funkcji układu nerwowego we wszystkich jego formach, zarówno współcześnie występujących, jak i rozwijających się w toku ewolucji u różnych grup zwierząt. Ten właśnie wymóg decyduje o umiejscowieniu neurobiologii jako kierunku międzyobszarowego. Utworzenie kierunku Neurobiologia wpisuje się w misję Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, a szczególnie w cele *Strategii rozwoju Akademii na lata 2010-2020*: „Tworzenie nowych kierunków i specjalności w odpowiedzi na zapotrzebowanie rynku pracy i zainteresowania kandydatów” oraz poprzez współpracę z Uniwersytetem im.

Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetem Medycznym oraz Uniwersytetem Przyrodniczym wpisuje się w cel „Tworzenie warunków do rozwoju studiów interdyscyplinarnych oraz międzyuczelnianych”.

Wskazanie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, do których odnoszą się efekty uczenia się dla kierunku studiów. Wskazanie jednej dyscypliny wiodącej.

Lp.	Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Wiodąca dyscyplina naukowa
1.	dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych	nauki biologiczne	nauki biologiczne
2.	dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu	nauki medyczne	
		nauk o kulturze fizycznej	
3.	dziedzina nauk rolniczych	zootechnika i rybactwo	

Określenie procentowego udziału liczby punktów ECTS dla poszczególnych dyscyplin nauki

Lp.	Dziedzina nauki	Procentowy udział liczby punktów ECTS dla dyscyplin nauki w programie studiów
1.	nauki biologiczne	51%
2.	nauki medyczne	22%
3.	nauki o kulturze fizycznej	17%
4.	zootechnika i rybactwo	10%

Uzasadnienie tworzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia

a) koncepcja i cel prowadzenia kierunku studiów

Celem studiów na kierunku Neurobiologia jest:

- wyposażenie studenta w rozbudowaną, specjalistyczną wiedzę, integrującą informacje z zakresu biologii, biochemii, anatomii, fizjologii, neuropsychologii z elementami nauk medycznych, głównie neurologii, neurochirurgii i neuror rehabilitacji;
- zapoznanie studenta z rozwojem, strukturą i funkcją układu nerwowego człowieka oraz zwierząt na różnych poziomach jego organizacji;
- przekazanie wiedzy i umiejętności umożliwiających studentowi analizowanie funkcjonowania układu nerwowego w aspektach: molekularnym, komórkowym, systemowym, poznawczym i behawioralnym
- uzyskanie przez studenta wiedzy o molekularnych i komórkowych mechanizmach funkcjonowania mózgu i innych części układu nerwowego w warunkach prawidłowych i patologii oraz wskazanie możliwości wykorzystania tej wiedzy w terapii eksperymentalnej.

b) nazwa dla kierunku studiów i jej zbieżność z zakładanymi efektami uczenia się dla kierunku

Zakres kształcenia studentów na kierunku **Neurobiologia** jest w znaczącym stopniu uwarunkowany zakresem działalności naukowo-badawczej kadry dydaktycznej czterech jednostek organizujących ten kierunek studiów, co gwarantuje wysoki poziom realizowanych zajęć. Studia na kierunku Neurobiologia zawierają szeroki wachlarz przedmiotów umożliwiających osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się zdefiniowanych dla tego kierunku i poziomu kształcenia. Należy podkreślić wyjątkowość warunków realizacji programu studiów, które łączą wzajemnie uzupełniające się wiedza i kompetencje pracowników czterech jednostek naukowo-dydaktycznych (AWF, UAM, UMP i UPP). Przy definiowaniu efektów uczenia się dla studiów drugiego stopnia brano pod uwagę chęć stworzenia studentom atrakcyjnej oferty dydaktycznej, dającej gruntowną wiedzę oraz umiejętności z zakresu studiowanego

kierunku, a także umożliwiającą podjęcie pracy zawodowej lub kontynuację kształcenia w ramach studiów doktoranckich.

c) do czego się przyczyni prowadzenie kierunku studiów; jakie korzyści powstaną dla społeczeństwa, w tym bezpośredniego otoczenia, z prowadzonego kierunku studiów

Neurobiologia jest jedną z najszybciej rozwijających się aktualnie dyscyplin nauki, sięgającą do dorobku naukowego wielu innych dziedzin, a nawet obszarów nauki. Obiektem jej zainteresowania jest układ nerwowy i wszelkie przejawy jego aktywności. Choć obecnie umiejscawia się ją na styku wielu obszarów nauki, to jej rzeczywiste korzenie wywodzą się z pogranicza trzech dziedzin: a) dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych, b) dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, c) dziedzina nauk rolniczych, w zakresie dyscyplin: (a) dyscyplina nauk biologicznych, (b) dyscyplina nauk medycznych, dyscyplina nauk o kulturze fizycznej, a także (c) dyscyplina zootechnika i rybactwo. Prowadzenie kierunku przyczyni się bez wątpienia do wykształcenia grupy specjalistów, których wiedza i umiejętności mogą być wykorzystane tak w wąskim, jak i bardzo szerokim zakresie.

Absolwent ma rozbudowaną, specjalistyczną wiedzę z zakresu neurobiologii obejmującą wiadomości o strukturze i działaniu mózgu i innych elementów układu nerwowego różnych grup zwierząt oraz człowieka. Dysponuje wiedzą, która umożliwia mu analizowanie funkcjonowania układu nerwowego w różnych aspektach: od molekularnego i komórkowego poprzez systemowy i poznawczy, a na behawioralnym kończąc. Zna molekularne i komórkowe mechanizmy prawidłowego i nieprawidłowego funkcjonowania mózgu, w tym chorób układu nerwowego oraz możliwości wykorzystania zdobytej wiedzy w terapii eksperymentalnej.

Absolwent umie zaplanować użycie i praktycznie zastosować zaawansowane metody i techniki, w tym zwierzęce organizmy modelowe, dzięki którym może zrealizować własny projekt badawczy z zakresu neurobiologii. Potrafi wnikliwie analizować i interpretować zebrane wyniki badań empirycznych własnych, jak również opisanych w publikacjach naukowych, w tym anglojęzycznych, związanych z różnymi obszarami neurobiologii. Potrafi prezentować wyniki własnych badań i krytycznie o nich dyskutować. Absolwent wykazuje pomysłowość i inicjatywę w podejmowaniu działań prowadzących do rozwiązania postawionych przed nim problemów badawczych.

d) możliwości zatrudnienia (typowe miejsca pracy) dla absolwentów kierunku studiów

Po ukończeniu studiów II stopnia na kierunku Neurobiologia, absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów doktoranckich, w szczególności w zakresie neurobiologii, a także podjęcia pracy zawodowej wymagającej znajomości funkcjonowania układu nerwowego. Zdobyta przez niego wiedza, nabyte umiejętności i kompetencje umożliwiają mu podjęcie pracy naukowo-badawczej i specjalistycznej w jednostkach naukowych, naukowo-dydaktycznych, laboratoriach diagnostycznych i biomedycznych, placówkach weterynaryjnych, firmach o profilu biologicznym, farmaceutycznym i biotechnologicznym i innym, których działalność wiąże się z wykorzystaniem wiedzy o funkcjonowaniu układu nerwowego.

e) możliwości kontynuowania kształcenia przez absolwentów kierunku studiów

Po ukończeniu studiów II stopnia na kierunku Neurobiologia, absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów doktoranckich. Zdobyta wiedza, umiejętności oraz kompetencje pozwolą mu na podjęcie studiów III stopnia o szeroko pojętym profilu przyrodniczym zarówno w kraju jak i za granicą.

2. EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW NEUROBIOLOGIA

Nazwa kierunku studiów	NEUROBIOLOGIA
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji	7 – studia II stopnia
Poziom studiów	studia II stopnia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	magister
Dyscypliny naukowe	<ul style="list-style-type: none"> – nauki biologiczne 51% – nauki medyczne – 22% – nauki o kulturze fizycznej – 17% – zootechnika i rybactwo – 10%
Dyscyplina wiodąca	– nauki biologiczne

2.1. Efekty uczenia się dla kierunku studiów

Efekty uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu z uwzględnieniem uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i 1010) oraz charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla poziomów 6-7 określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do uniwersalnych charakterystyk poziomów w PRK ¹	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia uczenia się PRK ²
Wiedza: absolwent zna i rozumie			
NB_W01	mechanizmy funkcjonowania organizmów w aspektach: molekularnym, komórkowym i organizminalnym	P7U_W	P7S_WG
NB_W02	zróżnicowanie funkcjonalne układu nerwowego w aspektach: biologicznym, w tym filogenetycznym, poznawczym i behawioralnym	P7U_W	P7S_WG
NB_W03	interdyscyplinarne i międzydziedzinowe problemy badawcze, które wymagają zastosowania zaawansowanych narzędzi nauk ścisłych	P7U_W	P7S_WG
NB_W04	zależności strukturalno-funkcjonalne układu nerwowego oraz jego współdziałanie z innymi układami organizmu wielokomórkowego	P7U_W	P7S_WG

¹ Uniwersalne charakterystyki poziomów w PRK – załącznik do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 64 i poz. 1010).

² Charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK lub charakterystyki drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6 i 7 PRK dla dziedziny sztuki - część I i część II załącznika do rozporządzenia MNiSW z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218).

NB_W05	biologiczne podłoże funkcji poznawczych układu nerwowego	P7U_W	P7S_WG
NB_W06	mechanizmy sterujące zachowaniami organizmów	P7U_W	P7S_WG
NB_W07	zróżnicowanie funkcjonalne i plastyczność układu nerwowego na różnych etapach ontogenezy i w reakcji na zmieniające się warunki otoczenia	P7U_W	P7S_WG
NB_W08	mechanizmy prawidłowego i nieprawidłowego funkcjonowania układu nerwowego, dziedziczne podłoże zaburzeń oraz sposoby ich oceny	P7U_W	P7S_WG
NB_W09	molekularne i komórkowe podłoże działania substancji biologicznie aktywnych wpływających na funkcje układu nerwowego	P7U_W	P7S_WG
NB_W10	specjalistyczną terminologię i kategorie pojęciowe znajdujące zastosowanie w neurobiologii	P7U_W	P7S_WG
NB_W11	w pogłębionym stopniu teorie naukowe z zakresu obranej ścieżki kształcenia w ramach kierunku neurobiologii	P7U_W	P7S_WG
NB_W12	istotę nowatorskich rozwiązań w neurobiologii odpowiadających na współczesne wyzwania społeczne	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NB_W13	zaawansowane narzędzia bioinformatyki i statystyki niezbędne do planowania eksperymentów oraz interpretacji wyników	P7U_W	P7S_WG
NB_W14	zasady projektowania zaawansowanych modeli badawczych przydatnych w neurobiologii	P7U_W	P7S_WG
NB_W15	metodologię badań w neurobiologii i w naukach pokrewnych	P7U_W	P7S_WG
NB_W16	społeczno-ekonomiczne, prawne i etyczne aspekty badań i zastosowań neurobiologii	P7U_W	P7S_WK
NB_W17	możliwości pozyskiwania funduszy na realizację projektów naukowych i aplikacyjnych oraz wymienia potencjalne drogi wsparcia przedsiębiorczości indywidualnej	P7U_W	P7S_WK
NB_W18	podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy, przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zasady ergonomii	P7U_W	P7S_WK
NB_W19	zasady ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, w tym prawa patentowego	P7U_W	P7S_WK
NB_W20	ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości, wykorzystującej zdobytą wiedzę	P7U_W	P7S_WK
Umiejętności: absolwent potrafi			
NB_U01	samodzielnie dobierać i stosować podejścia i techniki badawcze niezbędne do realizacji postawionych zadań	P7U_U	P7_UW
NB_U02	biegle korzystać ze źródeł informacji naukowej, głównie angielskojęzycznych, w celu rozwiązania problemu	P7U_U	P7S_UW P7S_UK
NB_U03	krytycznie analizować, selekcjonować i wykorzystywać informacje z wielu źródeł, w tym ze źródeł elektronicznych	P7U_U	P7S_UW
NB_U04	wykonać złożone zadania badawcze kierując się wskazówkami opiekuna	P7U_U	P7S_UW P7S_UK
NB_U05	dobrać i stosować narzędzia matematyczne, informatyczne lub statystyczne adekwatne do opracowania i interpretacji wyników doświadczalnych	P7U_U	P7S_UW
NB_U06	krytycznie interpretować zebrane dane empiryczne i na tej podstawie formułować odpowiednie wnioski	P7U_U	P7S_UW
NB_U07	przygotować i zaprezentować opracowania naukowe z zakresu neurobiologii i nauk pokrewnych	P7U_U	P7S_UK
NB_U08	czytać ze zrozumieniem i pisać tekst fachowy w języku angielskim	P7U_U	P7S_UK
NB_U09	dostosować język fachowy do odpowiedniej grupy odbiorców	P7U_U	P7S_UK
NB_U10	samodzielnie planować własną karierę	P7U_U	P7S_UU

NB_U11	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie neurobiologii i nauk pokrewnych	P7U_U	P7S_UK
NB_U12	efektywnie działać indywidualnie oraz w zespole, przyjmując w nim różne role	P7U_U	P7S_UO
Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do			
NB_K01	poszerzania i aktualizowania wiedzy przez całe życie	P7U_K	P7S_KK
NB_K02	upowszechniania osiągnięć naukowych oraz obiektywnego i odpowiedzialnego udziału w dyskusjach społecznych	P7U_K	P7S_KO
NB_K03	odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej	P7U_K	P7S_KR
NB_K04	doceniania, propagowania i przestrzegania zasad etyki zawodowej w działaniach własnych i innych	P7U_K	P7S_KR
NB_K05	propagowania i przestrzegania praw własności intelektualnej i przemysłowej	P7U_K	P7S_KR
NB_K06	krytycznej oceny pracy własnej i innych	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
NB_K07	krytycznej oceny informacji udostępnianych w środkach masowego przekazu dotyczących neurobiologii i nauk pokrewnych	P7U_K	P7S_KK
NB_K08	przyjmowania odpowiedzialności za bezpieczeństwo pracy własnej i innych	P7U_K	P7S_KR
NB_K09	rozwijania przedsiębiorczości i innowacyjności w pracy zawodowej	P7U_K	P7S_KO

2.2 Sposób weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się

Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się polega na zastosowaniu zróżnicowanych form oceniania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty. Osiągnięcie efektów uczenia się w kategorii wiedzy weryfikuje się za pomocą zaliczeń i egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub testów lub zaliczeń i egzaminów ustnych. Egzaminy ustne są standaryzowane i ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość faktów (poziom zrozumienia, umiejętność analizy, syntezy, rozwiązywania problemów). Weryfikacja osiągnięcia efektów uczenia się w kategorii umiejętności polega na bezpośredniej obserwacji studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania.